

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2007. október

A Biblia Szövetség folyóirata

XIX. évfolyam 3. szám

Ára: 320,- Ft

– ÁLLÁSFOGLALÁS – PIACGAZDASÁG AZ EGYHÁZBAN? –
– REFORMÁCIÓ: TÁMADÁS VAGY GYÓGYÍTÁS? – „A MEGROSKADT
TÉRDEKET ERŐSÍTSETEK MEG!” – HOL TART MA AZ ÖKUMENE? –

*

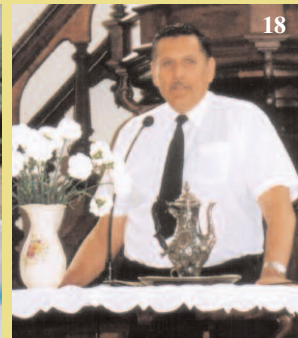
MELLÉKLETÜNK: **AZ ÖZÖNVÍZRŐL**



*“Az ő parancsolata pedig az, hogy higgyünk az ő Fiának,
a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást,
ahogyan erre parancsolatot adott nekünk.” (1Jn 3,23)*



**Teológiai konferencia péceli székházunkban
2007. június 25-29. (1-12.)**



**Nyíregyházai BSZ csendesnap a
református gyülekezet vendégeiként
2007. augusztus 19. (13-20.)**



A Biblia Szövetség tiltakozik az azonos nemű személyek házasságkötésének törvényi lehetősége ellen

Megdöbbenéssel értesültünk az Országgyűlés elé beterjesztett, A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény módosítását célzó tervezetről, amivel törvényesen elismert házasságkötési lehetőséget biztosítanak azonos nemű személyek számára is.

A tervezetben újabb támadást látunk a magyar alkotmányosság ellen; ugyanis „A Magyar Köztársaság védi a házasság és család intézményét.” (Alkotmány 15.§)

Egyetértünk az Alkotmánybíróság állásfoglalásával, miszerint „a házasság intézménye kultúránkban és jogrendünkben is hagyományosan férfi és nő életközössége” [14/1995. (III. 13.) AB határozat], amit a fontos emberi jogi nemzetközi egyezmények szövegei is ilyen életközösségként értelmeznek.

Az Alkotmánybíróság álláspontjával egyezik a keresztyéneknek az a tanítása, miszerint a házasság és a család intézménye Isten teremtő rendelkezésén nyugszik, ezért olyan természeti törvény, amire a nem feltétlen vallásos jogrend is épül.

Mindezek alapján mi – a Biblia Szövetséghez tartozó keresztyének – minden házasságot és családot ért támadásban elsősorban nem a „szabadság” és „tolerancia” melletti kiállást, hanem egyrészt a Mindenható Isten, másrészt az alkotmányos berendezkedés elleni támadást látjuk.

Kötelességünknek tartjuk, hogy az ilyen támadás következményeire mindenkit figyelmeztessünk.

Emlékeztetjük a javaslattevőket arra, hogy az isteni és alkotmányos rend elleni támadások következménye az emberiség történelmi közelmúltjának súlyos öröksége.

Éppen a nürnbergi ítéletek mutattak rá, hogy a felsőbb, természeti törvénnyel szemben megalkotott jog a diktatúrák eszköztárába tartozik.

A természetjoggal szembehelyezkedő jogi pozitívizmus egykor már az emberiség legnagyobb tragédiáinak melegágya volt.

A Biblia Szövetség vezetősége és tagsága – az elmondottak értelmében – határozottan tiltakozik a tervezett törvénymódosító javaslat elfogadása ellen!

Pécel, 2007. 09. 28.

Dr. Sípos Ete Álmos főtitkár

és

Dr. Mikolicz Gyula titkár

PIACGAZDASÁG AZ EGYHÁZBAN?

Napjainkra a legeldugottabb magyar faluban élő ember is megtanulta, hogy Magyarországon a piacgazdaság szabályai szerint élünk. Ennek lényege – többek között – az, hogy azt kell termelni, amire igényük van az embereknek; de ebből is főként azt, amiből az eladónak a legnagyobb anyagi haszna származik. Amiből viszont ez a maximális haszon nem szerezhető meg, azzal nem szabad foglalkozni, arra nem szükséges semmit sem áldozni. Így jutottunk abba a helyzetbe, hogy államunk többé már nem kíván befektetni ott, ahol vezetőinek és egyébként is milliomos vállalkozóinak nincs haszna; ilyen terület az egészség- és tanügy, a gyermekek nevelése, fiatal házások gyermeknevelési támogatása, öregek, nyugdíjasok segítése stb.

Említhetnénk még az olyan jellemzőit is a piacgazdasági szemléletnek, mint a fogyasztó kívánságainak folyamatos fürkészése, majd annak kielégítése; vagy az ember rafinált befolyásolása, amivel szokását, életvitelét, kapcsolatrendszerét, magatartását, így etikáját is a jövőjével nem törődő, a mának élvezetét kereső, igénytelen, globális, haszonelvű piacgazdasági fogyasztóéhoz hasonlóvá alacsonyítják le.

De mi most nem ezekkel a tragikus társadalmi jelenségekkel szeretnénk foglalkozni, hanem a piacgazdasági szemléletnek jelenlétével olyan területeken, ahol egyébként semmi keresni valója nem lehetne.

*

Az 1517-ben nyilvánosság elé lépő reformációt úgy is jellemezhetjük, hogy reformátoraink a középkori egyházban meglévő – a maihoz kísértetiesen hasonló – piacgazdasági gondolkodásra és gyakorlatra mondtak nemet. Nemet mondtak

- arra, ahogyan az uralkodóknak az egyház felé benyújtott politikai igényeit az egyház kielégítette,
- arra, ahogyan a középkor emberének igényeit a római katolikus klérus kielégíteni igyekezett,
- végül pedig a római pápára, aki a Bib-

lia egyetlen és igazi értelmezőjének léptette elő magát.

Köztudott, hogy az uralkodóházak politikai-hatalmi koncentrációs igényeit, és a vele járó háborúkat milyen nagy buzgalommal támogatta a középkor egyháza. Mindezt nem csak szellemi-lelki háttérrel, de pénzzel és katonai erővel is.

De az is ismeretes, hogy az emberek lelki igényeire – a tiszta lelkiismeretet adó bűnbocsánatra, az örök életre, Isten áldásának elnyerésére – milyen válaszokat adott az akkori egyház. Amikor ugyanis a bűnbocsátó cédulákra, pápai búcsúkra, a szentek imadására, a halott lelkek pokolból szabadulásának útjára a reformátorok nemet mondtak, akkor mindig arra hivatkoztak, hogy ezekre az igényekre Isten nem az egyház által nyújtott megoldásokat rendelte.

De a római egyháznak és vezetőinek, a pápáknak a lelkek feletti egyeduralmi, és a Biblia értelmezésének abszolutisztikus igényére is nemet mondtak. Azzal érveltek, hogy az egyházban csak egy tekintély létezik, az élő Ige, Krisztus, illetve az írott Ige, a Biblia – hiszen ez a kettő azonos.

A reformátorok tehát az akkori egyház lelki (és anyagi) „piacgazdasági” elveire mondtak nemet; mindeközben pedig az élő Isten igényeinek megvalósítására hatalmas igent kiáltottak.

Azonban a reformáció után a protestáns egyházakban fokozatos és sajnálatos változások indultak el. Ezek a változások mára negatív tendenciákká alakultak át, és a piacgazdaság jellemzői – az emberi igények keresése, és annak nem Isten szerinti kielégítése, valamint a haszonelvűség – belopakodott a protestáns egyházakba is.

Ennek egyik illusztris példáját a 2007. szeptember 3-9. között Nagyszébenben tartott 3. Európai Ökumenikus Nagygyűlésen résztvevő egyik magyar református lelkész válasza adja, aki – a Nagygyűlés eredményeit értékelő kérdésre – azt nyilatkozta, hogy az egyházak nagy része egyetért abban, hogy azt kell keresniük, amire „vevő az Európai Unió”. Szerinte ilyen téma a

természet- és környezetvédelem, valamint az egyházak egysége.

De az is elgondolkodtató, amikor a protestáns egyházak különféle politikai pártok igényeinek akarnak megfelelni. Persze, valljuk mi is, hogy az egyháznak bele kell szólnia a politikába, de ezt csak Isten igényének érvényesítésére teheti.

A piacgazdasági elvet véljük felismerni abban is, hogy – a magukat a reformáció örökösének valló egyházak – tanaik megfogalmazásakor igyekeznek a posztmodern korszellem igényeit kielégíteni. Ennek jele az, hogy korunk szekuláris emberének lelki igényeire féligazságokkal felel; például mindenkit megkeresztel, mindenkinek kiszolgáltatja az úrvacsorát, de ezt nem a bibliai normák szerint teszi, mert azzal népszerűséget veszítene. Hiszen sok-sok bibliai igazságot nem szívesen hallgat meg napjaink embere.

Egyre népszerűtlenebb igazság Jézus Krisztus személyéről, mint az üdvösségre vezető egyetlen útról beszélni, vagy a bibliai igazságot tanítani az ember eredendően romlott, bűnös voltáról, megváltásra szorultságáról. Nem számít népszerűnek az sem, aki az üdvösségről és kárhazatról, mint az emberi sors halál utáni kettős lehetőségéről beszél. De nem tapsolják meg az újjászületés-megtérés szükségességét hirdetőt sem. Az egyháztörténetben talán még soha nem volt forgalomban ennyi téves tanítás Isten szeretetéről, mint napjainkban...

És nem beszélünk még azokról a bibliai igazságokról, amelyekről az egyház mélyen hallgat, mert megjelenítése nem tetszene az embereknek. Hiszen a Biblia isteni kijelentés voltának és abszolút tekintélyének képviselete helyett könnyebben járható útnak tűnik az olyan álláspont, ami azt tanítja, hogy ebben a könyvben – bár sok igazságot is tartalmaz, de – vannak emberi tévedések is. Ezért nem képviselhetünk olyan meggyőződést, hogy csak a Biblia hordozza az abszolút igazságot.

Az egyházak igyekeznek felmérni az emberek testi igényeit is, s ha tehetik,

akkor egyre komfortosabb kiszolgálást nyújtva rendezik alkalmukat. Lényeges szempont az, hogy az igehirdetés legyen minél rövidebb, természetesen az egyéb programok előnyére. Európa szerte – beleértve hazánkat is – nagy egyházi fesztiválokat rendeznek silány lelki programokkal, igénytelen zenei betétekkel, nevetséges ötletbörzékkel, vagy évessel-ivással egybekötve. A résztvevők szellemi igényének kielégítésére áltudományosságot, okkultizmust, politikai nézeteket, biblia ellenes pszichológiai elméleteket és technikákat szolgáltatnak illetve használnak.

Megdöbbenő hír volt az, hogy az Orosz Ortodox Egyház legmagasabb rangú képviselője, Kyrill metropolita a közelmúltban azzal vádolta meg a protestáns egyházakat, hogy az európai társadalmak morális válságának ők az okozói, mivel Isten kegyelméről úgy prédikálnak, hogy annak erkölcsi konzekvenciáit elhallgatják. Nem lehet egyidejűleg az élet tiszteletéről beszélni, és az eutanáziát legalizálni, a házasság és család isteni rendjéről beszélni, ugyanakkor a homoszexuális/leszbikus kapcsolatot is igazolni. Nem lehet az embrió élethez való jogát hangoztatni, egyúttal a nők abortuszhoz való jogát védelmezni. Pedig sok protestáns egy-

ház ezt a kettős mértéket képviselve próbálja megnyerni a tömegek tetszését és igényét – mondja az ortodox metropolita, s – tegyük hozzá – mennyire igaz van!

A reformáció egyházai a XVI. században lemondtak arról is, hogy a római katolikus tanokat képviselő tanító hivatal és annak feje, a pápa kedvében járjanak. Tették ezt azért, mert Róma – tanításában és gyakorlatában – nem a Biblia szerint képviselte Isten igazságait. Róma azóta újabb dogmákat kreált, amik még távolabb kerültek a Biblia igazságaitól. Mindezek mellett azt is nyíltan kinyilatkoztatta, hogy a protestáns egyházakat nem tekinti egyháznak.

A protestánsok (köztük a magyarok is!) azonban mindezek ellenére mégis igyekeznek Róma kedvében járni. Azok például, akik aláírták Rómával a megigazulásról szóló egyezményt, feladták reformátori identitásukat. Az Ökumenikus Charta aláírása még nagyobb megalkuvást takart. Mindezt azért tették, hogy kedvében járjanak a nagy tömegeket mozgató római világegyháznak. Pedig mindeközben Róma nem tesz hasonló gesztusokat: Németországban például meghívták a katolikusokat az eucharistia közös ünneplésére, amit nem fogadtak el. Vagy röviddel a

nagyszombati Ökumenikus Nagygyűlés kezdete előtt jelent meg a pápa által újra megerősített nyilatkozat, hogy nem tekintenek bennünket egyháznak.

A protestánsoknak azonban mindez nem elég a kijózanodáshoz. A Nagyszombati hazatért egyik református lelkész például azon sajnálkozott a rádióban, hogy nem valósulhatott meg a római katolikusokkal való úrvacsorai (eucharisztia) közösség.

Egyházunk vezetői is úgy tesznek, mintha semmi jelentősége sem lenne ezeknek a történéseknek, s újra ott tartunk, mint a reformációt megelőző időkben: emberi (esetleg politikai vagy egyház-politikai) igényeket kívánunk kielégíteni az isteni igények helyett. Például ökumenikus gyűléseken „osztjuk a semmit”, ahelyett, hogy az ezersebből vérző gyülekezeteink megújulásán fáradoznánk.

Bizony, sok jel mutat arra, hogy egyre jobban erőt vesz a piacgazdaság szellemisége egyházaikon.

Mindezt – emlékezve a reformációra – azért írjuk le, hogy ne vádolhassa Isten a Biblia Szövetséget azzal, hogy láttuk a veszélyt, de nem fűjtünk riadót.

Isten mentsen meg bennünket a piacgazdaság egyházasításától!

Dr. Sípó Ete Álmos / Budapest

REFORMÁCIÓ: TÁMADÁS VAGY GYÓGYÍTÁS?

Szerintünk támadás volt a tévtanok ellen, és sebészeti beavatkozás a gyógyulás érdekében. Természetesen, aki a betegséget nem tudja orvosolni, csak félrekezelni, az első szót választja: „támadás”, még pedig az egyház ellen. Mi pedig úgy gondoljuk, hogy a Reformáció gyógyító beavatkozás is volt az egyház érdekében.

Krisztus egyházát Luther és Kálvin nem akarta megsérteni. Az egyházat gyógyítani akarták, mert az „fejében és tagjaiban” (in capite et membris) volt beteg. Orvosra volt szükség, mert már szinte elvérzett. Az orvosok (Kálvin, Zwingli, Luther, Melancton, Bucer) követték a Főorvost – mint napjainkban is orvosok a főorvost a kórházi vizi-

ten. Megállapították a kórképet, amit a beteg lábánál levő táblára följegyeztek. A bajt bajnak tartották, s felvették ellene a harcot. Nem állíthatjuk azt, hogy a pápát vagy a papságot tartották az ellenségnek, mert ők arra irányították a figyelmet, ami a pápát és a papságot is megfertőzte: a tévtanokra, a tisztátalanságra, a hamis utakra; a bűnt tartották ellenségnek, és a világ fejedelmét, a Sátánt.

Reformátoraink úgy látták, hogy a XVI. századbeli egyházban a következő területeken volt szükség sürgős orvosi beavatkozásra:

1. Látványos lelki kárt okozott az, hogy a Szentírást – attól idegen – tanításokkal, a szent hagyománnyal elegyítették. Így

a jó recept mellett hamisakat is alkalmaztak, s ettől az egyház egyre betegebb lett. Sajnos, megtalálhatók voltak ezek között a babonás tanítások, misztikus receptek, a zsinatok végzései, a szentek látomásai és misztikus sugallatok... A gyógyulást az segítette volna, ha csak az Isten által felírt recept alapján készült gyógyszeret használják. Azon kívül más nem segít, hiszen: „Ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra” (Jel 22,18). Tehát: „Sola Scriptura” – azaz, egyedül a Szentírás.

2. Gyors orvosi intézkedésre volt szükség akkor is, amikor az Isten előtti igazság elnyeréséről tanítottak. A középkori egyház tudós doktorai

ugyanis azt állították, hogy emberi érdemek is szükségesek az üdvösséghez. Pedig – ha csak a Szentírás lett volna a kézikönyvük, akkor – tudhaták volna, hogy nincs emberi igazság, ami elégséges a bűn eltörlésére, és nincs emberi érdem, ami helyettesítheti az isteni igazságot. Hiszen éppen ezért jött Krisztus, hogy golgotai elégtételével megszerezze nekünk az isteni igazságot, amit a bűnös kegyelemből elnyerhet. Ez volt a „Sola Gratia”, az egyedül kegyelemből elve.

3. A varázsdoktorok más, hamis gyógy-módot sugalltak a haldokló egyház gyógyítására. Azt tanították, hogy emberi jó-cselekedetekkel megbékíthető a mennyei bíróságot, és az ember elnyerheti(!) azt az igazságot, amit csak Isten volt képes megszerezni Fiának halálos áldozatával. A reformátorok a hamis állításra azt mondták, hogy nekünk ebben a isteni tényben kell hinnünk, nem pedig emberi teljesítményünkben bízunk. Ezért volt a reformáció gyógyító megoldása a „Sola Fide”, az egyedül hit által elvének hangsúlyozása.
4. Más hamis gyógyító pedig azt tanácsolta a haldoklónak, hogy ne csak Krisztusban bízzék, hanem a szentekben is, és persze Szűz Máriában. Holott a Szentírás világosan tanítja, hogy „nincs más közbenjáró Isten és emberek között, mint az ember Krisztus Jézus” (1Tim 2,5). Tehát a helyes gyógymód: „Sola Christus”, azaz, egyedül Krisztus.

Sok ilyen hamis orvos és jótevő állt akkoriban a beteg egyház ágya mellett. A magyar Zsigmond király (Luxemburgi Zsigmond egyben német-római császár is – *a Szerk.*) egyike volt ezeknek, aki 1414-15-ben, Konstanzban azzal akarta megmenteni az egyházat, hogy új pápát (V. Mártont – *a Szerk.*) választott, és az egyház akkor élt igazi orvosait, Husz Jánost és Prágai Jeromost – ígérete ellenére – kivégeztette.

Ma is igen sokan állnak a súlyos betegségekben szenvedő egyház ágya mellett. Jót és rosszat is cselekszenek vele, amikor mindenki a saját gyógyszerét ajánlgatja. A protestáns ökumene (a római katolikusokkal együtt) úgy véli, hogy a Reformáció sebet ütött Krisztus egyházán, és ezt be kell gyó-

gyítani mozgalmuk egységtörekvéseivel. Ez nem más, mint annak a vélekedésnek megerősítése, hogy Luther, Kálvin és a többiek kárt okoztak.

Természetesen mi is ott állunk egyházunk betegágyánál, de az a véleményünk, hogy nem szabad ellenségnek tekinteni a sebészt, amikor gyógyít, bár szikéjével a testbe vág. Vajon lehet-e Istent ellenségnek nevezni akkor, amikor megsebez, holott csak a kelevényes részt akarja feltárni? Mert „tetőtől talpig semmi jó nincs ebben a testben, csupa kelevény és daganat” (Ézs 1,6). Mi úgy véljük, hogy Lutherék nem voltak az egyháznak ellenségei, hanem gyógyítói.

SOMOGYI IMRE: A HITEM

A hitem imbolygó gyertyaláng,
Lelkem sötétjét úzi szét.
Ó, ezt a lángot – én Istenem –
Ne engedd kilobbanni még.
Vinni szeretném, vinni végig
Magammal, míg az óra üt,
Hogy az élet sok útvesztőjén
Utat mutasson mindenütt.

Uram, ne engedd, hogy a lángot
Kétkedés, közöny oltsa ki,
Pogány viharok vad szelében
Szeretném égve hordani,
Hogy a lángot, mit Te gyújtottál,
Ha majd behunyom a szemem,
Lobogva, égőn adjam vissza
Neked, én Uram, Istenem.

Többen a reformációt az egyház elleni ellenséges támadásnak gondolják, és úgy értelmezik, mintha a reformátorok sok kárt okozva törtek-zúztak volna Krisztus egyházában. Akik valóban ezt tették, azok a zwickauai próféták, meg Münzerék voltak. Ők az egyházat ütöték-vágták, „ész nélkül” hadakoztak – de tőlük a reformátorok elhatárolódtak; így bizonyosan állíthatjuk, hogy a Reformáció nem támadás volt, hanem gyógyító beavatkozás.

Mindezeket szükséges hangsúlyoznunk, mert a protestantizmusban ma kétféle, egymásnak ellentmondó vélekedés ütközik.

Az egyik szerint Luther egyházszakadást okozott. „Szétszakította Krisztus varratlan köntösét”, s 1054 után a legnagyobb hasadást okozta az

egyetemes keresztyénségben. A Reformáció végzetes hiba volt, és ezt a durva sértést, sérülést úgy lehet ma orvosolni, hogy Róma sebeit gyógyítgatjuk, fájdalmát enyhítjük, Luthert és követőit pedig elmarasztaljuk.

A másik álláspont szerint a Reformációval az egyetemes keresztyénségben olyan gyógyulás vette kezdetét, amit nem szabad károsnak tartani. Sőt, a gyógyítást ma is folytatni kell, mert, ha abbahagyjuk, akkor még nagyobb lesz a baj.

Mi – az utóbbi vélekedéshez csatlakozva – azt tartjuk, hogy Krisztus egyháza számára csak az evangélium az egyetlen használható orvosság. Ez a gyógyszer négykomponensű: Sola Scriptura (egyedül a Szentírás); Sola Gratia (egyedül kegyelemből); Sola Fide (egyedül hit által) és Solus Christus (egyedül Krisztus). Ez a gyógyszer gyógyítja Krisztus egyházát, azokat is, akik a pápa fennhatósága alatt élnek. Krisztus által ez a gyógyszer teremt világos látást, megigazulást és üdvözítő hitet.

Bizonyos, hogy Isten csak az evangéliummal gyógyít. Mindegy, milyen felekezetű emberről van szó, római katolikus vagy református, számára csak Isten Igéje adhat szabadulást, tisztulást; csak az isteni Megváltó, Jézus Krisztus közelsége és lelki érintése gyógyítja a lélek sebeit. S ha valaki majd a mennybe érkezik, akkor látni fogja, hogy megérkezésének egyetlen oka csak a Krisztus kegyelme, keresztye és a mindvégig tartó megőrző szeretete. Ott hasonló megtapasztalása lesz, mint Péter, Jakab és János apostoloknak volt a megdicsőülés hegyén, akik – bár addig Izráel nagy vallásalapítójával, Mózással, és prófétájával, Illéssel társalogtak – már senki mást nem láttak, csak egyedül Krisztust (Lk 9,36).

Az is bizonyos, hogy Isten választottai a Római Katolikus Egyházból is – bár voltak szentjeik, védőangyalaik, Szűz Máriájuk, pápájuk, áldozó papjuk és rózsafüzériük, mégis – egyedül csak Krisztus érdeméért üdvözülnek, aki őket mindezek ellenére is megtartotta és üdvözítette. Az ott élők közül is sokan rájöttek már erre, és – bár nem válnak ki egyházukból – a szenteket és egyéb, a Bibliában nem javasolt dolgokat meg-

hagyván a többieknek, komoly Krisztus misztikát keresnek; élő, személyes kapcsolatot Jézus Krisztussal. És megtapasztalják, hogy Jézusban mindent megkapnak, ami üdvösségükhöz szükséges.

Isten kizárólag az Igével, Krisztussal, az ő beszédével és az annak megfelelő tudománnyal gyógyítja népének romlását, ami a hamisítatlan, elegyítetlen tiszta evangélium (2Kor 2,17). Ne engedjük tehát, hogy bárki is kivegye kezünkől a

gyógyszert, amikor Krisztus egyházának betegségét gyógyítjuk! Ez a gyógykezelés a XVI. században már bevált, szavatossága tartós. A XXI. század egyháza számára sincs más gyógyír. Kár volna felcserélni ezt a négykomponensű, hatásos gyógyszert.

A ma is beteg egyház gyógyulását nem az ezer sebből vérző ökumene-től várjuk, hanem Isten Lelkétől. Attól, ha Isten egy egész kontinensünket átfogó

ébredést adna, amikor csak és kizárólag Isten patikájából származó gyógyszer árulnának. Ez annyira hatásos lenne, hogy senki sem vágyódna „Abélárd mester gyógyfüveire”. Ha Isten Lelke végigsöpörne így a vén Európán, akkor sokan becsukhatnák a régi pápás álmoskönyveket, és csak a Bibliát olvasnák. Akkor igazi gyógyulást találnánk szárnnyai alatt (Mal 4,2).

ifj. Alföldy-Boruss Dezső / Budapest

„A MEGROSKADT TÉRDEKET ERŐSÍTSETEK MEG!”

„Ezért tehát a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg, és egyenes ösvényen járjatok, hogy a sánta meg ne botoljon, hanem inkább meggyógyuljon.” (Zsid 12,12-13)

Isten az ő népét mind az Ó-, mind az Újszövetségben sokszor és sokféleképpen bátorította, buzdította. Sok bibliai történet, tanítás éppen bátorító, buzdító üzenete miatt olyan fontos és kedves ma is Jézus Krisztus egyházának. Ilyen buzdító irat a Zsidókhoz írt levél, és abban a két fent kiemelt igevers is. Jézus Krisztus Szentlelke által ezekkel az Igékkel is bátorítja, buzdítja egyházát, a világban élő népét.

Három felszólításban ismerhetjük fel a bátorítás célját:

- A kezeket és a térdeket erősítsétek meg!
- Egyenes ösvényen járjatok!
- A sánta ne botoljon, hanem meggyógyuljon!

Isten azért buzdítja népét, hogy azok képesek legyenek egyenes ösvényen, helyes irányban haladni. Ők ugyanis úton járó nép, zarándok gyülekezet, akit közben sok-sok cél, üdvösséges ígélet vonz; a célt pedig egyenes ösvényen, helyes irányt tartva, Krisztust követő életet élve érheti el.

Ha a kezek meglankadnak, a térdek megroskadnak, akkor Isten népe járásképtelenné, ezzel pedig életképtelenné válik. Éppen olyan állapotba jut, mint az evangéliumbeli béna ember (Mk 2,1-12), aki nem volt képes önállóan, céltudatosan elindulni, és bármilyen úti célt elérni, ezért a körülmények sodorták, vagy mások vitték őt; ahová éppen ők akarták.

Teherré vált környezete számára. Amikor azonban Jézus Krisztus szava, buzdítása elhangzott, akkor lábai megerősödtek, és a béna talpra állt. A másoknak terhet jelentő ember terhet hordozóvá válik. A teherhordó eszközt, amin eddig őt vitték, most már ő is képes felemelni, hordozni. És, amikor Jézus Krisztus azt mondta: Menj haza! – akkor képes céltudatosan elindulni, és megérkezni a kitűzött célba, az otthonába. Megváltozott az életvitele, majd az életkörülményei is megváltoznak lassan. Jézus buzdító szavára a lehetetlen is lehetségessé vált. Éppen ebben különbözik Isten bátorító szava a mi emberi buzdításunktól.

Ez a történet is bemutatja Isten célját a buzdítással. A meglankadt kezek és megroskadt térdek megerősítése nyomán kezdődhet el az egyenes ösvényen járás, a céltudatos Krisztust követő életvitel. Ez az életvitel fog azután a sántákra is serkentőleg hatni, hogy azok ne botladozzanak, hanem gyógyuljanak. Ha a béna ember Jézus buzdító szavára elindult és jár, akkor a sántának is – aki azért még képes járni – van reménye a gyógyulásra.

Isten buzdító, megerősítő, iránymutató szavára az ő népének – úgy tűnik – mindig szüksége volt. Meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is. Szüksége volt erre a szóra mindegyik hithősnek, akikről a Zsidókhoz írt levél 11. fejezetében olvasunk. De az apostoloknak is. Pál apostol a mennyei elhívásra tekintve tudott célegyenest futni. Ennek a bátorító szónak köszönhető a reformáció, a reformátorok bátorsága, kitartása, határozottsága.

Szüksége van a bátorításra Jézus Krisztus mai egyházának is. Szükséges, mert sok jelenségben felismerhetjük a meggyengülést, a kezek meglankadását, a térdek megroskadását. A célba tartó és egyenes vonalú Krisztust követés helyett itt is, ott is kitérők, varga-betűk mutatkoznak, sőt, egyes esetekben teljes leállás is tapasztalható, de látunk sok-sok sántikáló keresztyént is.

Az egyik terület, ahol a keresztyének térdei megroskadnak, az a Krisztust követők meggyengülése, megfáradása a szent életre törekvésben. Pedig a buzdítás háttérében Istennek éppen az a szándéka húzódik meg, „hogy szentségében részesüljünk” (Zsid 12,10), illetve, „Szentek legyetek, mert én szent vagyok!” (3Móz 11,44).

Isten szentsége jelenti az ő tökéletes-ségét. Szándékaiban, céljaiban, tetteiben nincsen semmi bűn, alantasság, gonosz-ság, tisztátalanság. Ezt a szentséget ismerte fel Ézsaiás próféta, amikor elhívta őt az Úr (Ézs 6). Mivel Istenhez nem férhet semmi bűn, ezért népét is formálja, bűneiből tisztítja. Ezért az az ember és az a gyülekezet szent, amelyik nem lankad meg a bűnnel szembeni küzdelemben, törekszik a szentségre, tisztulni akar bűneiből. Amikor megtűrjük, relativizáljuk, megmagyarázzuk, leplezve rejtegetjük bűneinket, akkor lemondunk a szent életre törekvésről. A céltudatos Krisztust követő élet sok esetben ezen a ponton feneklik meg. Akik Jézus Krisztus világművéért megkapták a bűnök bocsánatát, azok szembe is fordulnak a bűnnel, ha az akár saját vagy szeretteik életében

jelentkezne, vagy gyülekezetükben, településükön, hazájukban, vagy a világ bármely részén próbálna teret hódítani. A Heidelbergi Káté szerint ez az „öember megöklése”, ami nélkül nincs is megterés: „Mi az öember megöklése? Az, hogy bűneinket szívből fájlaljuk, és egyre jobban gyűlöljük és kerüljük.” (89. kérdés-felelet) Amikor meggyengülünk a bűn kerülésében és a szent életre törekvésben, akkor képtelenek leszünk céltudatosan követni Krisztust, illetve reményt és gyógyulást közvetíteni a sántikálók-nak. A szentségre törekvés, a bűnnel való szembeszállás ezért nem végcél, hanem a szükséges feltétele Krisztus követésének.

A szentség ugyanakkor azt is jelenti, hogy valaki vagy valami Isten számára el van különítve, és csak az övé. Csak ő használhatja, ő viszont korlátlanul, saját szándéka szerint bármikor rendelkezhet vele. Ilyen értelemben lehet szent egy tárgy is, például egy épület vagy imaház. Isten használatára, az evangélium hirdetésére szánva, másra nem használható, ezért nem koncertterem, mulató vagy sportcsarnok. Amikor Isten szentségében részesít egy embert, az azt jelenti, hogy használni akarja. Mégpedig kizárólag csak ő akarja használni. Ebben az értelemben szentek azok az emberek is, akik Isten használható eszközei, és az ő akarata szerint szeretnének élni. Éppen ebben fedezhető fel a megtérés másik lényeges mozzanata: „Mi az új ember megelevenítése? Istenben való lelki öröm Krisztus által, és arra való vágyakozás és készség, hogy jó cselekedetek által Isten akarata szerint éljünk.” (H.K. 90. kérdés-felelet)

Amikor meggyengülünk, és nem kívánunk már Isten akarata szerint élni, akkor nem Krisztust követjük. Számára ugyanis az Atya akarata volt a földi életét meghatározó kizárólagos szempont. Ezért, aki útána akar menni, annak ma is meg kell tagadnia magát, a saját akarátát. A szent életvitelhez azonosulnunk kell Jézus Krisztus imádságával: „...ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te!” (Mt 26,39).

Ha a Krisztust követő, megszentelődő élet célegyenes irányú menetelés, akkor a két láb, amin járunk: elfordulás a bűntől, és Isten akaratának elszánt cselekvése. Buzduljunk hát fel, erősöd-

jenek a kezek, a térdek a megszentelődő életre, a célegyenes irányú Krisztus-követésre!

További terület, ahol a meggyengülés tetten érhető, a bibliai igazságokért való kiállás. Azok a bibliai tanítások, amelyekért elődeink és testvéreink – akár a reformáció idején is – még életüket is feláldozták, mára lényegüket veszítették. Mivel ma ugyanarról többféle „bibliai” tanítás, többféle igazság is forgalomban van, sokan elbizonytalanodnak, és sántikálni kezdenek, vagy nem tudják, melyik úton induljanak. Sok hívő ember – aki elindult Krisztus nyomdokain, megtért, majd útelágazáshoz ért – megtapasztalta, hogy a sok lehetőség mind-mind az igazság útjaként hirdeti magát; de mindegyik máshova teszi a hangsúlyokat, és rendszerint más-más gyülekezetbe vezet.

Éppen ezért nem adhatja fel Krisztus népe az igazságért való küzdelmet. Az igazságnak nem egy látványos hazugság a jó hamisítványa, hanem a kicsit eltérő majdnem-igazság. Ha ebből sok kapható, akkor pedig ember legyen a talpán, aki ki tud igazodni igazság és hazugság kérdésében.

Ezért küzdöttek az igazságért Krisztus követői minden korszakban. Pál apostol a sok evangéliumot hirdetőt látva megértette, hogy őt Isten az evangélium védelmére rendelte. Védte is az igazi evangéliumot leveleiben (pl. Galatákhoz írt levél). Elődeink egy percre sem adták meg magukat, képesek voltak kitartó és értelmes vitát folytatni (nem veszekedni, vagy a másikat gyaláználni), hogy a Jézus Krisztusról szóló örömhír, az igazi evangélium tisztán megmaradjon. Mert a tisztán megtartott evangélium tartja meg Isten népét az üdvösségre. (1Kor 15,2)

A megerősödés az igazságért való kiállást illetően is életbevágó. Jézus Krisztus követőiként nem hihetünk, és nem hirdethetünk akármit! Lehetetlen, hogy az evangélium ne Jézus Krisztus evangéliuma, a róla, hatalmas váltságművéről szóló örömhír legyen.

Az igazság soha nem lehet „mindegy”-kérdés. Nem mindegy, hogy Jézus Krisztust vagy Mohamedet követjük, Jézus Krisztusban vagy Buddhában hiszünk. De az sem, hogy Krisztus úrvacsoráját vesszük, vagy a pápa

miseáldozatában veszünk részt. Nem mindegy, hogy a humanizmus emberi szabadságát vagy Isten teljes szuverenitását hisszük, illetve hirdetjük. Krisztus népe tehát nem képviselheti az erkölcsi relativizmus „mindegy”-felfogását, mert az igazság nem lehet „mindegy”-tartalmú! (Ha mégis, akkor javaslom, hogy próbálja meg valaki polgári perben képviselni ezt a véleményyt!)

Ideje a meglankadt kezeket felemelni, a megroskadt térdeket megerősíteni, hogy Jézus Krisztust célegyenesen követő emberek legyünk, egyenes ösvényen járjunk, és a sánták számára a gyógyulás hírért és reményét elvigyük! Bátorodjunk! Törekedjünk kitartóan a szent életvitelre, és álljunk ki bátran az igazság mellett!

Cs. Nagy János / Budakalász

LUKÁTSI VILMA: A BÁRÁNY ÉS A PÉNZ

Elveszett a pénz, a drachma,
söpört az asszony miatta,
a szemétből kiragadta,
pókhálóból kiemelte,
gondosan letörölgette,
és bár volt másik kilence,
ez lett az öröm!

Kódorgott a kicsi bárány
a zsenge zöld füvek láttán,
és – eltévedt a hegy hátán.

De a Pásztor ment utána
sziklák zuzmós vadonába,
kereste és – megtalálta!
Vad hozótból kiemelte,
vértett: karjaiba vette,
s bár volt kilencvenkilence,
ő lett az öröm!

Én nem tudom, hogy mi voltam,
lehettem pénz: elgurultam,
szűk sarkok közé szorultam;
de lehettem én bárány is,
aki éhes, aki fázik,
s fél, ha a villám cikázik...

Énrólam szól a példázat.
Elfog a boldog alázat:
kerestek és – megtaláltak!

HOL TART MA AZ ÖKUMENE?

Miközben nem régen tartották a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Ifjúsági Bizottságának képzését, ahol tanítóként részt vettek a különböző egyházak ökumenikus ideológusai, akik „az egység lelkiségébe és szenvedélyébe” akarták bevonni a résztvevőket, s küszöbön állt a nagyszombeni III. Európai Ökumenikus Nagygyűlés, aközben a vatikáni Hittani Kongregáció – G. J. Levada bíboros aláírásával – júliusban újra megnyilatkozott az Egyházzal kapcsolatos római katolikus tanításokról. Az irat végén ezt olvassuk: „Őszentsége, XVI. Benedek pápa, a Hittani Kongregáció alulírott bíboros prefektusának adott kihallgatás alkalmával e Kongregáció általános gyűlésének fenti válaszait jóváhagyta, megerősítette és közzétételét elrendelte.”

A HITTANI KONGREGÁCIÓ DOKUMENTUMA

A dokumentumban feltett kérdésekre adott válaszok megerősítették mindazt, amit már századok óta hirdet Róma, amit az első és második vatikáni zsinat határozataiban (Unitatis redintegratio), a pápai enciklikákban (Ecclesiam suam; Ut unum sint), valamint a Mysterium Ecclesiae és Dominus Iesus nyilatkozatban és hivatalos katekizmusokban is közhírré tettek.

A nyári dokumentum súlyát éppen az adja, hogy az idézett, meghatározó jelentőségű vatikáni dokumentumoknak hiteles és hivatalos értelmezését nyújtja azok kedvéért, akik nem tudják azokat értelmezni. Tehát itt a Vatikán hivatalos ekkleziológiai álláspontjával van dolgunk, miszerint: „kérdés: Hogyan értenőd az állítás, hogy Krisztus Egyháza a Katolikus Egyházban létezik?”, válasz: „Krisztus ‘itt a földön’ egyetlen ‘Egyházat alapított’, és pedig ‘látható társaságnak és lelki közösségnek’ alapította, ‘ami kezdetétől fogva a történelem folyamán mindig létezett és létezni fog, s egyedül benne maradtak meg és fognak megmaradni mindazok az összetevők, amelyeket Krisztus alapított’. Ez Krisztus egyetlen egyháza, amelyet a Hiszekegyben egynek, szentnek, katoli-

kusnak és apostolinak vallunk, (...) ez az Egyház e világban, mint alkotmányos és rendezett társaság a Péter utóda, és a Vele közösségben élő püspökök által kormányzott Katolikus Egyházban létezik.” (Hittani Kong. Válaszok az Egyházzal szembe fordított tanítás néhány szempontjával kapcsolatban feltett kérdésekre, kelt 2007. június 29., kiadva 2007. július 10.)

A Vatikán önmeghatározása szerint tehát egyetlen más keresztyén egyházat sem nevezhetnek, a szó teljes értelmében Egyháznak. Korlátozott értelemben is csak azért, mert vannak bennük olyan összetevők, amik a római katolikus egyházban is fellelhetők. Róma nem vitatja, hogy a protestáns felekezetekben is felbukkannak az igazságnak és megszentelésnek elemei, s őket is használhatja a Lélek az üdvözítésben, de – állítják, hogy – mindezeknek ereje, a római katolikus egyházra bízott igazságból és kegyelemből vezethető le. A lényegen azonban mindez nem változtat: a szó teljes értelmében csak egyetlen Egyház van, a római katolikus, s a tőlük elszakadt egyházi „közösségek” pedig csak másodlagos, levezetett értelemben nevezhetők Egyháznak. Vatikán szerint legfőbb hiányosságuk, hogy: „...ezek a közösségek a papi rend szentségében nem rendelkeznek az apostoli jogfolytonossággal, ezért az egyház lényegi alkotóeleme hiányzik belőlük. Ezek az egyházi közösségek, amelyek főként a szolgálati papság hiánya miatt nem őrizték meg az eucharisztikus misztérium eredeti és ép lényegét, a katolikus tanítás szerint, sajátos értelemben nem nevezhetők egyházaknak.” Róma azonban önzetlenül meg akarja osztani kincseit (jogfolytonosság és miseáldozat) a protestánsokkal, mert azt kívánná, hogy újra Egyháznak lehessen minket nevezni...

Végül is mindez azt jelenti, hogy a protestantizmus körébe tartozó „egyházi közösségek”, a szó teljes értelmében és teljes joggal – csak akkor hordozhatják újra az Egyház nevet, ha visszatérnek az Egyház (=Róma) kebelére, elismerve az apostoli jogfolytonosságot, és annak következtében a pápa főségét, elfogadva a miseáldozat misztériumát.

Ennek alapján megérthetjük, hogy alapjaiban tér el a protestáns ökumenikusok és a konzervatív római katolikus ökumenikusok egyház értelmezése. A protestáns ökumenikusok általában arra törekcsenek, hogy a világ különböző keresztyén egyházait – beleértve a római katolikust is – mint egyenrangú egyházakat olvasszák látható egységbe. Róma hivatalos álláspontja szerint azonban csak egyetlen Egyház van, ti. a római katolikus, ezért joggal feltételezhetjük, hogy az Egyház akkor lesz valóban egy, amikor minden elszakadt krisztus-hívó testvér, ill. korlátozott értelemben egyháznak nevezett felekezet, visszatér a pápa és püspökök vezette „Egyház” kebelébe, s „létszen egy akol és egy pásztor”.

A MRE ZSINATA ELNÖKSÉGÉNEK VÁLASZA

A szóban forgó vatikáni iratra a Magyarországi Református Egyház zsinati elnöksége a következő állásfoglalást adta ki (részlet):

”Hét évvel a Dominus Iesus nyilatkozat kiadása után úgy tűnik, a római katolikus egyházon belül, az egyházzal szembe fordított tanítást illetően, még mindig további tisztázásra van szükség. Bizonyára ezt a célt szolgálja ez a kátészerűen, kérdés-felelet formában megfogalmazott nyilatkozat is. Hasonlóan más egyházak véleményéhez, mi is olyan állásfoglalásnak tartjuk ezt a dokumentumot, amely pontosan tisztázza a római katolikus egyház viszonyulását a többi keresztyén egyházhoz. Ugyanakkor az eddigiekhez képest ez a nyilatkozat semmi újdonságot nem tartalmaz, hiszen a tridenti zsinat (1545-63) óta a helyzet alapvetően nem változott, amely elítélte és elutasította a reformációt.

Mi nélkülözhetetlennek tartjuk az egyház folyamatos megújulását, és mindig örömmel fejezzük ki akkor, amikor a római katolikus egyházban a megújulás jeleit tapasztaljuk. Természetesen ez a dokumentum sem akadályoz meg minket abban, hogy a római katolikus egyházban továbbra is felismerjük az igaz egyház jeleit és folyamatosan törekedjünk a párbeszédre, a testvéri

együttműködésre” (Budapest, 2007. július 11.)

A válasz-nyilatkozatot tanulmányozva részünkről az alábbi kérdések merültek fel.

– Vajon a Zsinat Elnöksége miben és hol tapasztalja oly nagy örömmel a római katolikus egyházban a megújulás jeleit? A megújulás jele, hogy Róma semmit nem változtatott az Egyházzal való felfogásán? Vagy, hogy a protestánsok visszacsalogatásának vágyától indítva a Vatikán változtatott retorikáján, és már nem eretneknek nevez, hanem krisztushívó testvérnek? Esetleg az, hogy már a protestáns lelkészek is bemehetnek a katolikus templomokba prédikálni, és papjaik bejöhettek templomainkba? Csak találgatni tudjuk, hogy az egyházi vezetők a római katolicizmusban, hol és miben látnak – nem formális, hanem – lényegi megújulást, miben tapasztalják pl. a Biblia felé fordulást, a reformációt?

– De kérdésünk az is, hogy miben vélik felismeri az igaz egyház jeleit? Talán meghonosodott a biblikus igehirdetés gyakorlata, aminek központjában Jézus Krisztus, azaz a kegyelem evangéliumának hamisítatlan hirdetése áll? Esetleg a szentségekről szóló tanokban, vagy azok kiszolgáltatása körül látnak biblikus változásokat?

Nem ismerjük a zsinati elnökség válaszát, hogy a vatikáni nyilatkozatban rögzített feltételek mellett akarják tovább folytatni a testvéri dialógust!? Miután újra közölték velünk (is), hogy a szó teljes értelmében nem is tekint minket Egyháznak – vagyis partnernek –, akkor miféle „testvéri dialógus” folytatására gondolnak vezetőink? Dialógust egyenrangú felek közt szokás folytatni, nem egyenrangú felek közt csak diktátumokról lehet beszélni.

Sorolhatnánk még kérdéseinket ezzel a bibliailag és teológiailag csaknem értelmezhetetlen és tragikomikusnak nevezhető elnökségi nyilatkozattal kapcsolatban – de nem tesszük.

Inkább hadd mondjuk ki azt, hogy szívünk szerint alapvetően más hangnemű és tartalmú nyilatkozatot vártunk volna a református zsinati elnökségtől!

Miért nem közöltek egy rövid, de egyértelmű református ekkleziológiai

állásfoglalást, visszautasítva azzal a római katolikus egyház igényét? Talán már lelkük mélyén el is fogadták a római katolikus felekezet által az ökumenikus mozgalom elé kitűzött végcélt, s eltökélten készek tovább haladni a megkezdett úton? A Zsinat Elnökségtől elvártuk volna, hogy a Biblia és hitvallásaink szellemében nyilatkozzon meg!

FÜLE LAJOS: TEREMTÉL-E? (a Lukács 13,7 árnyékában)

Azért vagy itt, hogy hívatásod töltsd be.
ISTEN sokáig vár a jó gyümölcsre...

Míg napjaid a semmibe peregnek,
hány gondja, kínja vár az embereknek,
hány könny, kiáltás, fájdalom a testben!

Maradt-e szív, kéz miattad üresen?
Van-e magány, mi ellenedre szólhat?

Teremtél-e
az ÖRÖKKÉVALÓNAK?

Kell-e az IGE akkor is, ha vádol?
Tanultál-e a meddő fügefától,
vagy ürességed látszatokkal földted?
A „még egy év” is lassan már mögötted,
maholnap véget ér a földi élet...
Fölmérted-e, hogy annyi év mivé lett,
s mi lesz, ha ez már az utolsó hónap?

Teremtél-e
az ÖRÖKKÉVALÓNAK??

ÁLLÁSPONTUNK

Megítélésünk szerint a hittani kongregáció megnyilatkozása két irányba közvetít egyértelmű üzenetet: egyrészt a római katolikus, másrészt a protestáns ökumenikusok felé. A Vatikán ismét nyilvánvalóvá és egyértelművé tette, hogy saját, legfelsőbb szintű felfogása szerint az ökumenikus egységtörekvések csakis egyetlen irányba s cél felé tarthatnak: Róma felé, aki egyedül jogosult és képes látható egységbe fogni az összes keresztyén felekezetet a pápa, Krisztus földi helytartója fősége alatt.

Az irat újra bizonyítja, hogy Róma nem adta fel, hogy saját hatáskörébe visszaédesgesse a protestáns felekezeteket, és ilyen módon valósítsa meg az Egyház látható egységét. Eszköz-tárunk, hogy teológiai közös bizottságok-

ban lefolytatott dialógusok során igyekeznek felszámolni a protestáns egyházak dogmatikai hídfőállásait, kihasználva a protestáns teológusoknak a liberális teológia által előidézett identitásvesztését, miközben saját dogmatikai meggyőződéseikből egy millimétert sem hajlandók engedni. Kiváló példa erre a megigazulásról kiadott Közös Nyilatkozat is.

Továbbá nagy előszeretettel hivatkoznak az európai társadalmak szekularizációjára, és a keresztyénség térvesztésére, ami – vélekedésük szerint – szükségessé teszi a keresztyének összefogását.

Gyakran pendítik meg azt a húrt is, hogy a keresztyén misszió azért erőtlenségre, mert nincs egység a keresztyének között, tehát, ha azt akarjuk, hogy a keresztyén misszió erősebb, hatékonyabb legyen, akkor össze kell fogunk! Protestáns oldalról pedig néhány gyermeken naiv ökumenikust sikerül is elhítenni s megnyerni a szelíd rekatalizációnak, amit újabban – félrevezető módon – Európa, illetve a világ „evangelizációjának”, sőt, „missziójának” neveznek.

A félreértések elkerülése végett szeretnénk még leszögezni, hogy a reformáció egyháza se együtt, se külön nem nevezhetik és nem is nevezik magukat „az Egyháznak”, legfeljebb azt mondják, hogy az Egyháznak egy része jelen van bennük. Tehát a reformáció egyházaiban nem állítjuk, hogy mi vagyunk „az Egyház”!

Ha pedig egyházainkban a középen nem Jézus Krisztus található, s nem hangzik el biblikus, evangélium központú igehirdetés, valamint a látható ígét, a sákramentumokat nem az Ige szerint szolgáltatjuk ki – akkor mi sem vagyunk méltók az egyház névre. De, ha Jézus ott van köztünk a hirdetett és látható igében, akkor ő egyházzá, „apostoli egyházzá” tesz minket, még ha mások ezt el is vitatják tőlünk!

Nem kívánunk tehát bekapcsolódni abba a vitába, hogy akkor most melyik felekezetben látható „apriori” Jézus Krisztus valódi egyháza, amelyikbe mindegyiknek be kellene oltadnia. Inkább azt hangsúlyozzuk, hogy „az egy, apostoli, szent és egyetemes Egyház” ott van minden egyházban és

(a 10. oldal folytatása)

gyülekezetben, ahol Jézus Krisztus, mint az Egyház Feje a Szentlélek által megjelenik az evangélium tiszta hirdetése és a sákramentumok igeszerű kiszolgáltatása közben! Ahol az Ige jelen van, ott „létezik” az egyetlen Egyház, s ahol nincs, ott „nem létezik” az Egyház. Ezért még azt sem zárhatjuk ki teljesen, hogy Jézus Krisztus Egyháza egyik-másik római katolikus gyülekezetben is felbukkan, ott, ahol megszólal igemagyarázatuk-

ban a tiszta evangélium – egyedül Jézus Krisztusért, egyedül a Biblia szerint, egyedül hitből, és egyedül kegyelemből.

Végül szeretettel tanácsoljuk az olvasóknak is, hogy térjenek vissza a forráshoz! Vissza a reformációhoz, az akkor újra felfedezett Bibliához! Vissza ahhoz az egyszerű evangéliumhoz, ami annak idején is felragyogott! Vissza a bibliai megigazulás tanához; a biblikus, Jézus központú evangéliumi igehirdetéshez; a sákramentumok biblikus

kiszolgáltatásához; a biblikus és hitvallásos egyházfegyelemhez; és ahhoz a küldetéshez, amit Jézus Krisztustól kaptunk! Vissza Isten dicsőségének szolgálatához!

Ha így lesz, akkor Jézus Krisztus Egyházzá tesz minket, és nem fog érdekelni közülünk senkit, hogy egy vatikáni hivatal mit gondol, vagy kinek minek tart bennünket. Mert mi a megtisztelő Egyház elnevezést magától Jézus Krisztustól várjuk.

Sípos Ete Zoltán / Szeged

„DALT ZENGJETEK, DOBOT PERGESSETEK!”

– 400 ÉVES A MAGYAR NYELVŰ ZSOLTÁR-FORDÍTÁS –

Izrael népe – keleti szomszédaihoz hasonlóan – kezdettől fogva művelte a lírai költészet valamennyi műfaját. Közülük többek is bekerültek az ún. történeti könyvekbe, mint pl. Mózes éneke, Debóra győzelmi himnusza vagy Dávid siratóénekei Saul és Jonatán halálakor, ám a legtöbb zsoltárt gyűjteményként foglalja magába a Szentírás. Ez a Zsoltárok könyve, ami százötven éneket tartalmaz. Ezek a zsoltárok egyben a vallási líra kincstárát képezik. A héberben a zsoltárok könyvet Tehillimnek, himnuszoknak nevezik, de ez a név nem illik egyformán minden zsoltárra.

Az irodalomtörténészek szerint a zsoltárok könyve az egyetlen olyan gyűjtemény, amely a közösségi és a személyes jámborsági élet szövegeit nem zárta be az elmúlt történelem iratait őrző archívumba, hiszen ezeket az énekformákat mind a zsidó, mind pedig a keresztyén közösségek egyaránt, mind a mai napig használják: egyrészt liturgiájukban, másrészt magánimádságaikban. Sőt, a zsoltárok hatása túlmutat a vallásos közegen, hiszen számos parafrázis és irodalmi utalás mutatja, hogy még a nem hívő írók, költők is segítségül hívják az ún. zsoltár-formulát, amikor Istennel kapcsolatos érzéseiket, kéte-lyeiket vagy vitáikat művészi formában tárják a nyilvánosság elé. A zsoltárok a magyar költészetre is jelentős hatást gyakoroltak, hatásuk ma is nyomon követhető.

Hazánkban elsőként a szerzetesi imákba, majd később az egyház liturgiájába is egyaránt beépültek, és dal-

lamokkal látták el őket. Azt, hogy viszonylag korán készültek már magyar zsoltárfordítások, jelzi az a tény, miszerint többet fellelhetünk régi iratainkban, mint például az ún. „begina” kódexekben, az Apocrif-kódexben, a Festetich-kódexben, vagy a Kulcsár-kódexben.

Érdekes, hogy a zsoltárfordítás a reformáció idején vált újra népszerűvé. Szegedi Gergely, Sztárai Mihály, Kecskeméti Vég Mihály, Heltai Gáspár egyaránt foglalkoztak zsoltárok magyar nyelvre való átültetésével, legmaradandóbbat azonban Szenci Molnár Albert alkotta ebben a műfajban.

Szenci Molnár 1574-ben született a Pozsony megyei Szencen, jómódú, mezővárosi, református molnárcsaládban. Apja elszegényedése miatt saját erejéből végezte tanulmányait: Győrben, Göncön, majd Debrecenben tanult. Éppen akkor tartózkodott Göncön, amikor Károlyi Gáspár kinyomtatta itt az első teljes magyar nyelvű Bibliát. 1590-ben egyetlen garas nélkül németországi tanulmányútra indult, s ezzel kezdetét vette több évtizedes vándorélete, amelynek nagyobbik fele – két kisebb megszakítással – Németországban telt.

Először Wittenbergbe ment, mint a protestáns magyar diákok többsége, majd innen Heidelbergbe, a német kálvinisták leghíresebb egyetemére. Tanulmányait Strassbourgban folytatta, ahol magas színvonalú nyelvi-filológiai képzésben részesült, de mint kálvinisták a lutheránusok csakhamar elüldözték. 1596-ban bejárta Svájcot, végiglátogat-

ta a reformációi városokat, és három hónapos utazást tett Itáliában. Innen visszatért Heidelbergbe, ahol bár pestis pusztított, és mindenki menekült innen, ő maradt, és szörnyű nyomorúság közepette tanult tovább.

1599-ben hazalátogatott, végigkóborolta fél Magyarországot, hogy pártfogókat keressen irodalmi és tudományos terveihez. Sikertelenül ugyan polgároktól és főnemesektől némi pénzt összegyűjtötte, ám úgy érezte, hogy Németországban jobbak a kilátásai, ezért visszatért oda. Egy-egy félét eltöltött a heidelbergi, majd a herborni főiskolán, ahonnan 1603-ban a Nürnberg melletti Altdorfban ment. Itt telepedett le, és itt fél év alatt elkészítette latin-magyar, illetve magyar-latin szótárát, amelyet Rudolf császárnak ajánlott. Személyesen be is mutatta neki Prágában, amely alkalommal Kepler, a nagy csillagász is fogadta.

1606-ban elkészült zsoltárfordításával, ekkor már azonban a tudományos élet elismert alakja volt. Barátainak közvetítésével elnyerte Móríc, hesseni fejedelem támogatását, így Marburgba költözött. Itt előbb Károlyi Gáspár bibliafordítását dolgozta át, majd közzétette nyelvtanát, és újból kiadta szótárát. 1611-ben megházasodott, feleségül véve Kunigunda Ferinariát. Oppenheimbe költözött, ahol a biblia második, független kiadásán dolgozott. Jelentős irodalom- és tudomány-szervező tevékenységet folytatott, emellett lelkesen segítette a német református főiskolákon tanuló magyar diákokat.

Munkáinak visszhangja támadt Magyarországon is, és többen igyekeztek őt hazatérésre bírni. 1612-ban tért vissza, és Batthyány Ferenc udvari prédikátora lett, de nem találta a helyét a németországihoz képest elmaradottabb, szegényesebb hazai viszonyok között. Később más állomáshelyekkel próbálkozott, még Bethlen Gáborral is tárgyalt alkalmaztatásáról, végül 1615-ben családjával együtt mégis visszatért Németországba. Úgy vélte, magyar kulturális-irodalmi misszióját inkább a német földön tudja megvalósítani.

1619-től Heidelbergben élt, itt csaptak le rá a harmincéves háború viszonyosságai. Az ellenséges császári csapatok elfoglalták a várost. Szenci Molnár Hanauba menekült, ahol két esztendő töltött el. Közben kétszer is ellátogatott Hollandiába, majd Bethlen Gábor megbízásából lefordította Kálvin Institutóját. Később kiadott szótárában pedig nemcsak a magyar szókincset gyűjtötte egybe, hanem földrajzi, történeti, mitológiai nevek, tudományos fogalmak magyarozatával is szolgált. Ezáltal akár enciklopédiaként is lehetett használni. Ezen kívül szólásmondásokat is tartalmazott, valamint szabályozta a helyesírást.

1624-ben a fejedelem meghívására végleg hazatért hazájába. Élete utolsó tíz évéről kevesebbet tudunk, mint korábbi időszakáról. Egy ideig Kassán élt, itt feltehetőleg tanárként működött, innen 1629-ben Bethlen Kolozsvárra rendelte, és művelődéspolitikai, diplo-

máciai kérdésekben vette igénybe szolgálatait. A fejedelem halála után szinte teljesen elszigetelődött, elszegényedett. Bár világhírnévre tett szert – mint végső éveiben írja –, a gondtalan élet sose adott meg neki. 1634 januárjában, hatvanéves korában halt meg pestisben, Kolozsvárott.

Bár sokoldalú, tudós ember volt, neve mégis leginkább élete fő művéhez, a Zsoltároskönyvhöz kapcsolódik, amelyet Altdorfbán fejezett be és Herbornban 1607-ben jelentetett meg. Szenczi Molnár „francia zsoltároknak” nevezi fordításait, mivel Clément Marot és Théodore Beza munkáját tekintette mintának. Mivel azonban nem tudott franciául, Ambrosius Lobwasser német fordítását vette alapul. A fordítás több mint száz kiadást ért meg. Ez lett a magyarországi református egyház hivatalos énekeskönyve, amelyet mind a mai napig énekelnek istentiszteleteiken.

„A Zsoltároskönyv előszavában bírálata tárgyává tette az addigi magyar verses fordításokat, kitűnő irodalmi érzékkel mutatva sutaságaikra, és az is biztonságos ízlésére vall, hogy csupán Balassi Bálint zsoltárfordításában fedezi fel és ismeri el az igazi költőiséget. De Balassival együtt az összes többi csak előfutár volt, hiszen társadalmi szükséglet lett akkorra a teljes magyar zsoltároskönyv. A fordító nem költői, hanem teológiai hevülettel végezte el ezt a munkát. De valójában kitűnő költő volt, talán egészen Csokonaiig a magyar

költészet legnagyobb formaművésze és költői nyelvalkotó géniusza.” (Hegedűs Géza)

Ahhoz, hogy a zsolttárgyűjtemény magyarra fordított darabjait eredeti dallamukkal lehessen énekelni, komoly metrikai nehézségeket kellett leküzdeni. Sorról sorra meg kellett őrizni a szótagszámot, és lehetőség szerint azt a ritmust is, amelyet a francia és német énekekben a dallamokhoz igazodó időmértékes verselés teremtett. Szenci Molnár fordításai hol a magyaros hangsúlyos verselés formáin belül igyekeznek visszaadni az eredeti ritmust, hol olyan sorokat tartalmaznak, amelyek a korabeli magyar költészetben szokatlan módon szinte már jambikus, néha trochaikus ritmusúak. Formai igényességük és eredetiségük mellett ezek a zsoltárok mélyen átélte, személyes vallomások is, amelyekből a korabeli magyar református egyház vezetői kezdetben idegenkedtek. A 17. század második felére azonban már a református gyülekezetek legkedveltebb énekeivé váltak. A százötven zsolttárt százharminc dallamra lehetett énekelni, s a százharminc dallamhoz csaknem ugyanannyi versforma tartozott, így a magyar Zsolttárkönyv eddig nem látott formai sokféleséget hozott a magyar költészetbe. Nemcsak a református (protestáns) gyülekezeti éneklést határozta meg máig ható érvénnyel, de mint egyéni költői teljesítmény is messze kimagaslik az átlagból.

Margit István / Pécel

„AZ ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK...”

Csodálatosak az Úrtól elkészített találkozások. A Foit házaspárral Szépalmán ismerkedtem meg, s Évával, a feleséggel a Bp. Nagyváradi téri asszony csendesnapon is együtt voltunk. S most, amikor erre a riportra készülünk, az is kiderült, hogy gyermekkorunkban és családi háttérünkben is sok a hasonlóság. Foit Rainer szép, választékos stílusban beszél magyarul, de kis akcentusa jelezi, hogy nem ez az anyanyelve. Ma már három unokájuk van; de honnan is indult közös életük?

*

– Isten csodálatos munkája akkor lesz igazán láthatóvá, amikor látó szemet kapunk. A férjemmel való találkozás másnak talán csak egyszerűen érdekes, de nekünk – visszatekintve – felfoghatatlan nagy csoda – kezdi történetüket Éva.

1965-ben kezdődött, amikor én 15 éves voltam, ő pedig 23. Nagyon szép nyár volt, szüleimmel Vonyarcvashegyen nyaraltunk, a MÁV Vasutas üdülőjében. Akkor még divat volt a nyaralásról képeslapokat küldeni, írni. Ezért e célból édesanyám, nővérem és

én elmentünk a postára képeslapokat vásárolni. Akkoriban sok külföldi nyaralt a Balaton környékén, főleg az NDK-ból. A postán is sokan megfordultak közülük. Mivel édesanyám nagyon jól beszélt németül, ezért több alkalommal sietett a postáskisasszony segítségére. Azon a bizonyos napon is ez történt. A férjem, Rainer édesanyja is éppen képeslapokat akart vásárolni, de nehezen tudta megértetni magát. Anyu pont akkor ott volt, és a segítségére sietett. Majd séta közben aznap már harmadszor találkoztunk vele, amikor is

szóba elegyedtünk, ő bemutatta kolléganőjét stb. Találkozásunk pedig úgy fejeződött be, hogy elkértük egymás címét, s mivel akkor divat volt a diákoknak egymással levelezni, kértük, hogy küldjön két címet nekünk.

Vége lett a nyaralásnak, s pár hete voltunk még csak otthon, amikor csöngettek. Anyu nyitott ajtót, és kiderült, hogy Ilse asszony fia és barátja jött el, hogy megnézze, kikkel is fognak majd levelezni. Mondanom sem kell, milyen nagy volt az öröm a családban, hiszen annak idején természetes volt a vendégszeretet. Valamennyien asztalhoz telepedtünk, és beszélgetni kezdtünk. Megegyeztünk, hogy ki, kivel fog levelezni. Rainer barátja volt a fiatalabb, azt akarták, hogy vele levelezzek, de én Rainert választottam. Miért? Most már tudom, azért, mert lélekből megszerettem őt, úgy mint Jákob Ráheldt. Azt hiszem, hogy ez akkor kölcsönös volt, mert már másnap elkezdett magyarul tanulni.

Összesen 5 évig leveleztünk, mire megesküdtünk. Nagyon szép és hosszú kapcsolat volt, sok várákózással teli.

– *Ez olyan, mint egy szép mese. Lélekből megszeretni, várákózni – ma már szinte elképzelhetetlen. Hol kezdték a közös életet?*

– Berlinben – veszi át a szót Rainer. Ott született a kislányunk is. A feleségemnek nagyon nehéz volt az az időszak, hiszen ő itthon templomba járt, nálunk pedig erre nem volt lehetősége. Nem tudta megszokni a hideg poroszokat sem, ezért úgy döntöttünk, hogy Budapestre jövünk. Egy kis történet jelzi a mentalitásbeli különbséget: kislányunkkal MALÉV gépen utaztunk, és odajött hozzánk a stewardess: Olyan szép ez a kicsi lány, hogy szeretném megmutatni a kollégáimnak is – mondta kedvesen. Ilyen figyelem egy gyerek iránt nálunk, Németországban elképzelhetetlen. Ezért nem volt számomra gond az itteni beilleszkedés, első perctől kezdve otthon éreztem magam.

– *Meséljenek hitre jutásukról, az Úrral való találkozásukról!*

– Én vallásos családba születtem – folytatja Éva –, édesapám hithű katolikus volt. Van 3 fiú féltestvérem is, akik szintén katolikusok; édesanyám, nővérem és én, pedig reformátusok

– vagyunk. A családban a katolikus hitet kellett gyakorolni, mert édesapánk így akarta. Számunkra Isten valóság volt, léte nem is volt kérdéses. De róla igazi tanítást nem kaptunk, ezért nem tudtam mit kezdeni a hittemmel. Gyerekkoromban sokszor imádkoztam, és mielőtt iskolába mentem, bementem a Pataky téri katolikus templomba (közelében volt az általános iskola) imádkozni. Persze, a Szűzanyához. Sokszor lefagyott a lábunk a hideg templomban, és nem tudtuk, hogy egyáltalán mi az értelme annak, hogy szobrokhoz kell imádkoznunk. Ez nem is ment így sokáig. 13 évesen konfirmáltam volna, de éppen gyermeküdültetésen kellett részt vennem, így csak az esküvő előtt került rá sor, 20 éves koromban. A református hittemmel sem tudtam semmit kezdeni. Anyu is inkább engedett apunak ebben. Sokszor kerestem az Urat, életem értelmét. Nem kaptam kielégítő választ. Milyen jó lett volna fiatalon Isten igaz gyermekévé válni! Sokszor gondolok erre, amikor a kazettáimon lévő évszámokat olvasom, ha akkor ismertem volna ezeket az igaz ígét hirdetőket!

37 évesen, sok tévelygés után kerültem a református hittel kapcsolatba. Férjem – bár gyermekkorában konfirmált – nem volt hívő. Viszont sohasem akadályozott a templomba járásban, sőt ő is velem jött mindig. Egy leánygyermekünk született, akit már másfél éves korától imádkozni tanítottam, majd később a hitéletbe is bevontam. Természetesen ő is – velem együtt – tévesen gondolkozott ebben. 1997-ben, egy baráti összejövetelen sikerült a lányommal együtt megtérnünk a Máriázásból. Isten megszabadított bennünket ettől, valóságosan szabadokká lettünk. Nem kellett már a napi rózsafüzér s a különféle imádságok sorozata. Ekkor derült fel nekünk a Krisztus, hogy nincs más közbenjáró, csak ő, „mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus” (1Tim 2,5). De még ekkor sem ismertük őt igazán. A 2001. évnek kellett ehhez elérkeznie. A Csend van bennem című kazettát hallgattam házi munka közben, amikor is rádöbentem, hogy az a fő bajom, hogy Jézus nevét szégyellem

kimondani. Az egész kazetta csak úgy zengett Jézus nevétől, a hallottak átjárták egész lényemet. A felismert szégyentől elkezdtem nagyon sírni, bevallva neki bűnömet. Majd miután megnyugodtam, minden helyreállt bennem. Azóta az ő neve a legdrágább kincsünk.

Közben a leányom is megtért, férjem is folyamatosan engedett az Úr hívásának, míg végül most, Mátraházán, a csendeshéten szívből is befogadta Jézus Krisztust.

Most már elmondhatjuk, hogy mind a hárman Jézus Krisztus csónakjában ülünk, és várjuk a partra érést.

– Ide kíváncozik még egy megható történet, ami Isten végtelen szeretetének bizonyága – teszi hozzá Rainer. – Egyszer édesanyám súlyos beteg lett, ezért kimentünk hozzá, Németországba. Éva próbált neki Istenről beszélni, de ő elhárította, mondván, „ha elvette a férjemet, nem akarok tudni róla”. Sokat imádkoztunk érte. Egyre rosszabb állapotba került, és Éva kérte őt, hogy hívja segítségül Istent. Izgalmában azonban olyan német kifejezést használt, amiből az jött ki, hogy: Hívd fel Istent! „Kit hívjak fel?” – kérdezte anyám. „Istent!” „Jó” – hangzott a meglepő válasz. Ezután gyógyulni kezdett testi és lelki értelemben egyaránt. Ez nagy hatással volt rám, egyébként is én a gyakorlat oldaláról kezdtem észre venni Isten valóságos jelenlétét, ahogy beavatkozik az életünkbe.

– *Budapesten melyik gyülekezeti közösségbe épültek be?*

– Először a Pongrác-telepi kisközösségbe jártunk – kezdi válaszát Rainer –, de most a Nagyváradi téri gyülekezet tagjai vagyunk. Mivel folyamatosan kerestük Istent, a volt gyülekezetünkben – egyik kedves testvérünkötől – kazettákat kaptunk Sípos Ete Álmos igehirdetéseiből, amik nagyon megragadtak bennünket. Ezért kezdtünk érdeklődni, hogy ki is valójában ő. Ekkor hívta fel figyelmünket ez a drága testvérünk arra, hogy, ha meg akarjuk ismerni őt, akkor menjünk el a „Fontos kérdések”-re, a Nagyváradi téri templomba. Így tettünk, és ott ragadtunk. Tisztánlátást, hitünk megerősödését, az egyenes út megismerését kaptuk. Ekkor már tudtuk, hogy ott van a helyünk, ahol Szent-

lelke által valóságosan jelen van Jézus Krisztus.

– 2002-ben először vettünk részt szépalmai csendeshéten – veszi át a szót Éva –, azóta pedig már több alkalommal is. Nagyon értékes napokat töltöttünk ott, sok tanítást és testvért kapva, hiszen: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van!” (Ézs 55,6)

Két alkalommal voltunk a Biblia Szö-

vetség konferenciáján is, és láttuk, hogy a BSZ minden törekvése és tevékenysége az igazi fundamentumon alapul. Elhatároztuk, hogy anyagi támogatásainkat Isten munkájába fektetjük. Ettől kezdve a BSZ-t és az Ébredés Alapítványt támogatjuk rendszeresen. Ilyenformán még csak pártoló tagok vagyunk.

A péceli családi napokon is kezdünk rendszeresen részt venni, a Bibliais-

kolába is beiratkoztunk. Úgy látjuk, hogy szomjunkat a tiszta, biblia-hű ige tudja kielégíteni. Egyre inkább érezzük Istent szeretetét. Ez az interjú is ezt példázza.

*

„Azt pedig tudjuk, hogy akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, akiket elhatározása szerint elhívott.” (Rm 8,28)

Zika Klára / Budapest

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

JELENTÉS A BIBLIA SZÖVETSÉG 2006. ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL

1) Végzett munkánk

a./ Általános áttekintés

A Biblia Szövetség 2006-ban, központi szervezésben 88 rendezvényt tervezett, amik előadások, napos vagy hetes konferenciák, bibliaiskolai tanfolyamok voltak, és általában az országnak azt a területét fedték le, ahol tagjaink számottevő része él és dolgozik.

Közös szervezésben a Molnár Mária Külmisziós Alapítvánnyal 2+1, a Bibliai Házassággondozó Szolgálattal pedig 1 rendezvényt tartottunk. Munkánkat pénzeszközzel, valamint oktatási eszközök, illetve 1 személygépkocsi használatba adásával az Országos Bibliaiskola Alapítvány; kiadványok megjelentetésével pedig az Ébredés Alapítvány támogatta. Az NCA, a Nemzeti Civil Alapprogram támogatását később részletesen ismertetem majd.

Beszámolómmal nem tartalmazza az aktív biblia szövetségi körzetek szervezte programokat, illetve azokat sem, ahol az előadásokat, szolgálatokat Szövetségünk tagjai tartották vagy végezték, de a szervezés vagy regisztráció nem péceli központunk feladata volt.

Rendezvényeink nyitottak voltak, azon részvételi korlátozást csak nemek (pl. nőknek szervezett), életkor (pl. ifjúsági táborok), képzettség (pl. orvosok, pedagógusok konferenciája), illetve férőhely miatt kellett alkalmaznunk. Ennek alapján az Alapszabályunk szerinti közhasznúsági jelleget rendezvényeinken biztosítottuk.

Bizonyos programok látogatottságáról vannak létszámadataink, másokról ezzel nem rendelkezünk. Mindeneket összevetve, több ezerre becsüljük azokat, akik valamilyen módon kapcsolódtak a BSZ szolgálatához, aktívan segítettek azt, vagy áldásait felhasználták.

b./ A BSZ munkálkodásának részletes ismertetése

a) A gyermekek és az ifjúság testi- és lelki egészségmegőrzése, képességfejlesztése

– Ifjúsági táborok:

- 10-13 éves fiúk és lányok a kelet-magyarországi Tiborszálláson, a Kraszna-folyó közeli táborhelyen töltöttek el hat napot öt felügyelő, programvezető felnőttel. A lelki program mellett kézműves foglalkozás, kerékpározás, délutáni túra a Károli Gáspár szülővárosának bebarangolása és sok-sok játék tette tartalmassá a szabadidőt.
- A 13 évesnél idősebb lányok ugyanezen a helyen és időpontban korosztályuknak megfelelő lelki-szellemi környezetben és foglalkozásokon voltak. A tiborszállási tábor résztvevőinek létszáma kerekén 50 fő volt.

– A hitben járó fiatalok szokásos nyári táborát a Szatmár megyei Paposra szerveztük, ahol egy korszerű lovas panzió adta a külső keretet a tartalmas programokhoz. A csapat – kihasználva a lehetőséget – a falu templomában tartotta az esti rendezvényét a gyülekezet közösségében.

– A 13 év feletti fiúk táborozása a kevés jelentkező miatt elmaradt. – Egy hetet töltött péceli központunkban az állami gondoskodás alatt élő hat tinédzser lány három munkatársunk felügyelete és szerető gondoskodása mellett. A költségeket a Biblia Szövetség fizette.

– Negyedik kenu táborunk a Duna–Morva-folyó találkozásától indult, feltérképezve folyóncsallóközi szakaszát. A vízi környezet szolgáltatta természeti szépség, a városok, falvak varázsa, a szakszerű túravezetés és nem utolsósorban a lelki program összekovácsolta a résztvevők csapatát.

– Meg kell említenem a Pécelen tavaly kétszer rendezett ifjúsági csendesnapot – az egyiket pl. több, mint 120 fiatallal, és a 2006/07 közötti évfordulóra szervezett szilvesztert is – a későn indított szervezés miatt ezen csak negyvenen voltunk. Tavasszal délvidéki maratoni gyaloglásra szerveztünk fiatalokat, akik jó hangulatú napokat tölthettek lelki környezetben, körülvéve a vendéglátó nagybecskereki gyülekezet szeretetével.

Minden tábor, programot úgy szerveztünk, hogy figyelembe vettük a fiatalok mozgásigényét, a kitartó tanulást, példás munkavégzés után jogosan felmerülő szabadságvágyát, és természetesen azt a többlet lehetőséget, amit keresztyén mivoltunk az evangélium és az etikai normák területén számukra adhat.

Az ismertetett nyári táborokban összesen 96 fiatalt fogadtunk az ország területéről, nem kutatva felekezeti hovatartozásukat, de jó szívvel és szeretettel ajánlva a Jézus Krisztussal való találkozásnak, illetve a vele és az egymással történő kapcsolat-megerősítésnek lehetőségét.

Az egyéb, ismertetett ifjúsági rendezvények résztvevőinek száma több mint 250.

Engedjék meg, hogy név szerint is számba vegyem azokat a szolgálatársaimat, akik akár éves szabadságuk terhére is, költségtérítés nélkül, jó szívvel vállalták és hűséggel végezték feladatukat:

- A legfiatalabbaknál: Budai Judit, Horváth Mária, Kézér Karolina, Papp Tibor, Szilasi József,
- a nagy lányoknál: Bálint Józsefné és Szász Lídia Dóra
- a hitmélyítő táborban: Benedek Csilla, Sípos Aba Álmos,
- a rendezetlen családi körülmények között élő lányoknál: Gáspár Andrea, Dobos Zsuzsa, Szabó Csillag Virág,

– a kenusoknál: Prikler György és Szabó László vállalt felelősségteljes szolgálatot a nyári heteken.

Az évközi, fiataloknak szervezett kirándulások, csendesnapok, a szilveszter szervezőiként, szolgálóiként Benedek Csillát; Gyűlészi Beátát; Horváth Máriát; Latinovits Ágotát; Dr. Tolnay Lajost és feleségét Mártit; Dr. Hajdú Csabát és feleségét, Katit; Sípos Ete Álmost; valamint Bálint Józsefet említtem név szerint is.

b) Oktatás

- Emelt szintű bibliaiskolai tanév indítását – a kevés jelentkezőre tekintettel – a Szövetség Tanácsa határozatával felfüggesztette.
- A 10 részes, rövidített hétvégés alapfokú tanfolyamot, illetve szakirányú bibliaiskolát péceli székházunkba, illetve gyülekezeti és BSz körzeti háttérrel Nyíregyházára, Debrecenbe, Gyöngyöstre, Hajdúböszörménybe és Budapest–Újpestre, valamint Rákosfalvára szerveztünk. Összesen 32 alapfokú és 8 szakirányú bibliaiskolai tanfolyamot rendeztünk, ebből három csoport több mint száz résztvevővel újonnan indult. Az oktatók: Fűtő Róbert, Sípos Ajtony Levente, Sípos Alpár Szabolcs, Sípos Ete Álmos voltak.
- Ide, az oktatáshoz soroltam a Kárpátalján rendezett pedagóguskonferenciánkat (közösen a Molnár Mária Külmissziói Alapítvánnyal), és itt kapott helyet a szépalmai orvos, és péceli teológiai, illetve a tavaszi hajdúböszörményi és az őszi ceglédi lelkes konferencia is. Ezeknek a rendezvényeknek a speciális jellegét szakmaiságuk adja. Immár évente, rendszeresen foglalkozhatunk ezzel a három társadalmilag is fontos szakterülettel, segítve a résztvevők munkáját. A szakkonferenciák szervezőiként Körösi Éva, Mihályi Márta, Dr. Viczián Miklós, Dr. Erdélyi Judit, Sípos Ete Álmos, Szegedi Gyula és Zila Péter nevét említtem.
- Sípos Ete Álmosné Sárika és Benedek Csilla a felelőse a Nagyvárad téri templomban nőknek szervezett szombati programoknak. Messze földről csábítja néhány óras együttlétre lányainkat, asszonyainkat ez a lelki nap.
- A Biblia Szövetség Protestáns Teremtéskutató Köre második genezis tábort szervezte változatlan érdeklődés és az azt kísérő siker mellett Pécelen. Weber Istvánt emelem ki a neves szakeladók, lelkesek felkészült csapatából, mint, aki lelkes szervezőként, házigazdaként kormányozta a rendezvényt.

c) Házasság és családgondozás

- Házasság gondozó konferenciákat Szépalmásra (a Bibliai Házasság gondozó Szolgálattal) és Pécelre szerveztünk, ahol Dr. Pálhegyi Ferenc, valamint Fűtő Róbert vezették és szervezték a programot.
- Tavaszi és őszi családnapunk a szülők délelőtti közös beszélgetése, a gyerekeknek szervezett játék, kirándulás, a fiatalok teaháza, majd a közös ebéd és az azt követő barátkozás sokunkban erősíti a testvéri összetartozás érzését, segítve a keresztyén jövő építését is. 2006-ban közel 500 személyt láttunk ilyen céllal vendégül a két alkalmon.

d) Lelki egészségmegőrzés, lelkigondozás

- Az áprilisi közgyűlés és konferencia, a tavaszi nagyatádi, a nyári debreceni és nyíregyházi, az őszi miskolci és budapesti, valamint a hajdúböszörményi (a Molnár Mária Külmissziós Alapítvánnyal közös szervezésű) csendesnap, mint előre tervezhető programok, gerincét adják a Biblia Szövetség országos kiterjedésű munkájának. Itt rendszeresen találkozhatnak a barátok, ismerősök. A programok összeállításánál törekszünk a bibliusságra és élet-szerűsége. Célunk a lelki táplálék szétoztása, és a rendszeres, előre tervezhető testvéri találkozás, beszélgetés lehetőségének megteremtése.

– A 2005. évi elsőt, tavaly követte a második délvidéki, nagybecskereki BSZ csendesnap. Izgalommal készültünk, s talán a résztvevőknél is több áldást kaptunk mi, szolgálók, akik átélhettük vendéglátóink túlcsorduló szeretetét.

– Nagyatádon is második alkalommal szervezték meg az ott élő testvéreink a BSZ csendesnapot. Gazdag program, kedves és vendégszerető közösség – ez az, amit az együtt töltött időről röviden elmondhatunk.

– A két berekfürdői lelkigondozó hetünkre (közös szervezésben az MMKA-val), a péceli (nyári), valamint a szépalmai (őszi) konferenciánkra is hálásan emlékezünk. Asztalos Zoltán és felesége, Ildikó néni, dr. Szabó Pál, Zila Péter és felesége, Marika, Benedek Csilla és Margit István a lelkes szervezői – több, mint tíz szolgatársuk mellett ezeknek a konferenciáknak.

e) Ismeretterjesztés:

– A Biblia Szövetség negyedévi rendszerességgel megjelent kiadványa, a Biblia és Gyülekezet c. folyóirat tavaly ősszel volt 18. éves. Hivatalos kiadványunk nagykorú lett, talán sikerült gyermekbetegségeit levetköznie. A Szövetség tagjai, munkatársai által írt, szerkesztett, az Ébredés Alapítvány közreműködésével megjelent négy lapszám jó reménységünk szerint segítette a tájékozódást zűrzavaros világunkban.

– Teológiai, etikai, társadalmi témákat választottunk tavalyi *Fontos kérdések* sorozatunk előadásaihoz is, amit havi rendszerességgel, immár 13 éve szerveztünk itt, ezen a helyen. A hangzó anyagot sok száz kazettán és CD-n, országon belül és kívül – reméljük áldással – használják.

– Örömmel számolok be arról, hogy júniusban a világhálón megújult honlappal jelentkeztünk, s ott heti rendszerességgel üzenet rovatot alapítottunk. Tagjaink közül kérünk fel mindig egy-egy személyt, hogy ún. aktuális egypercesekben segítsenek bennünket tájékozódni. Az igen érdekes, tartalmas, és elsősorban lelki töltésű írások csokorba gyűjtéséről, és papír alapú megjelentetéséről is érdemes lenne terveket készítenünk.

– Talán ebbe a csoportba, az ismeretterjesztéshez helyezhetem el a Biblia Szövetségről elkészült 36 perces ismertető filmünket is. Első szárnypórbálgatásunk volt ez a produkció, amit – bár mostoha körülmények között – már bemutattunk a miskolci és budapesti őszi konferenciánkon is. Erről a helyről is köszönöm a filmen megszólalóknak, a háttérszereplőknek, hogy segítették filmünk elkészültét. Tudjuk, hogy nem csak az a BSZ, és azok az aktív BSZ tagok, ami és akik a szalagon láthatók, de bizonyosak vagyunk abban, hogy mégis segít helyes ismeretet adni rólunk, munkánkról. Egyébként több regionális, illetve városi stúdió már bemutatta, láthattuk országos adón is, és reménységünk, hogy ez a kör bővülni fog a közeljövőben. Zika Klára és Barta Zoltán önkéntes szakmai munkáját is dicséri első filmünk elkészülte.

Tisztelt Közgyűlés! Ismertetésem áttekintést adott a Biblia Szövetség megvalósult programjairól, most a háttér-munkáról adnék tájékoztatást.

1. A Biblia Szövetség Tanácsa négyszer ülésezett 2006-ban. A tanácskozásról rövid beszámolóban tájékoztattuk a tagokat a Biblia és Gyülekezet lapjain.

2. A Felügyelő bizottság 2007. március 24-én vizsgálta gazdálkodásunkat. Jelentésük elkészült, rövidesen megismerhetik.

3. Tiszttem bejelenteni, hogy a tagokra vonatkozó alapszabályi rendelkezés szerint önkizárással senkinek sem szűnt meg 2006-ban tag-sági jogviszonya.

4. A Biblia Szövetség körzetei fontos háttérét adják céljaink megvalósításának. Körzeteink aktivitása változó. A távolság vagy az idős kor sokszor nehezíti a kapcsolattartást, a közös munkát. Erről a helyről is köszönöm a szervezésben fáradságot nem ismerő tagjaink lelkesedését.

2) Mérleg (ezer Ft-ban)

A. Befektetett eszközök:	108.168,-
Tárgyi eszközök:	108.168,-
B. Forgóeszközök:	6.599,-
Értékpapírok:	558,-
Pénzeszközök:	6.041,-
Eszközök (aktívák) összesen:	114.767,-
C. Saját tőke:	114.458,-
Tőkeváltozás/eredmény:	108.834,-
Tárgyévi eredm. közhasznú tevékenységből:	5.624,-
D. Tartalék:	0,-
E. Céltartalék:	115,-
F. Kötelezettségek:	194,-
Rövid lejáratú:	194,-
Források (passzívák) összesen:	114.767,-

3) Statisztikai jelentés

a./ A Biblia Szövetség tagjainak száma:

- 2006. január 1-jén 929;
- 2006. december 31-én 922 fő volt,
- 2006-ban felvett tagok száma: 17;
- meghalt 18,
- kilépett/kizárt 6 személy.

b./ A Biblia Szövetség az ország területét 10 körzetre, azon belül körökre osztotta. A körök önállóan is szerveznek programokat, és részt vesznek a központi rendezvények szervezésében, rendezésében. A körzetek lehetőséget adnak a körök közötti szorosabb kapcsolattartásra. A körzetek eszmei csoportosítást jelentenek, a köröknek pedig gyakorlati tevékenységük is van, vezetőjüket önmaguk választják, évenkénti beszámolási kötelezettséggel. Jogi személyiségük nincs, szervezetenként a központ vezetése alá tartoznak, önálló költségvetéssel nem rendelkeznek.

(Megjegyzés: (x)-ben a körök száma, külön jelzés nélkül a 2006. dec. 31-i, /y/ jelzéssel a 2006. jan. 01-jei taglétszám.)

- Bp-i körzet (3 kör) 227 /220/
- Pest környéki körzet (4 kör) 102 /105/
- Buda környéki körzet (2 kör) 21 /21/
- Közép- Dunántúli körzet (3 kör) 54 /58/
- Nyugat-Magyarországi körzet (3 kör) 48 /48/
- Dél-Magyarországi körzet (3 kör) 76 /75/
- Közép-Magyarországi körzet (2 kör) 60 /66/
- Észak-Magyarországi körzet (3 kör) 91 /92/
- Kelet-Magyarországi körzet (3 kör) 94 /100/
- Közép-Tiszántúli körzet (2 kör) 108 /103/
- külföldön él 41 /41/

c./ A 2006. május 1-jén, 10 órára meghirdetett rendes közgyűlésünk határozatképtelenség miatt megghiúsult, de azt az Alapszabály és a vonatkozó törvény biztosította lehetőség alapján, az előzetes meghirdetés szerinti ismételt megnyitás után, 11 órakor, a jelenlévők létszámára tekintet nélkül határozatképesen megtartottuk. Akkor 201 szövetségi tag volt jelen.

d./ A Szövetség kiadásai közhasznú céljai megvalósítását szolgálták.

- 2006-ban a Biblia Szövetség a Nemzeti Civil Alapprogramtól (NCA) pályázat alapján 3.840.000,- forinthez jutott, amiből 590.000,- Ft-ot a honlap megújítására (ehhez kapcsolódóan szoftver-vásárlásra, amivel az interneten megjelentethetjük folyóiratunkat) költöttünk. A támogatás nagyobb részét közüzemi számlák kifizetésére, valamint munkabérek és közterhei fedezeteként használta a Szövetség, illetve a pályázat tartalma szerint új fénymásoló berendezést is vásárolhattunk. Köszönjük az Úrnak, hogy a pályázatokat az elbírálók előtt kedvessé tette, és köszönjük a bíráló kuratóriumnak, hogy támogathatónak ítélte céljaink megvalósítását. Hallgatóimat, illetve olvasóimat pedig arra biztatom, hogy keressék heti rendszerességgel megújult honlapunkat, ahol is fél éves mérleget tekintve meghaladtuk a tízezer látogatót.

- 2005-ben 1 %-os SZJA felajánlásból 504.649,- Ft-ot kaptunk, amit 2006. év szeptemberéig felhasználtunk a központi épület tetőtéri szobáiban fényvédő rolók felszereléséhez, ezzel a nyári időszak konferenciáin résztvevők számára tettük elviselhetővé a bentlakást.

- 2006. év októberében az SZJA 1%-ának felajánlásából 511 ezer Ft-ot kaptunk, ennek felhasználásáról egy év múlva tesztek jelentést.

- Az egyesület önkéntes munkát végző vezető és egyéb tisztségviselői, munkatársai, tagjai tiszteletdíjban nem részesültek. Munkadíjat munkavállalói minőségében a titkár kapott a tisztségviselők közül. A BSZ 2006-ban bruttó 8.924 ezer Ft-ot fizetett ki munkabéreként hat munkavállalónak (ebből két személy rész munkaidős), a titkári munkabér br. 3.407 ezer Ft volt.

- Az egyesület a tagoknak vagy más személynek célszerű juttatást nem adott. A munkavállalók közül 4 személy 61 ezer Ft, 2 személy 31 ezer Ft. értékű üdülési csekkben, mint természetbeni juttatásban részesült.

- A Biblia Szövetség 1994-től egy Rt-ben rendelkezik részvényekkel. Ezeket az értékpapírokat a tagjainktól ajándékba kapott kárpótlási jegyekért vásároltuk. Az Rt-t nem vezették be a tőzsdére, a részvényeknek forgalmi értéke évek óta nincs, így azt bár értéken nyilvántartjuk, de hasznosításukra valószínűleg a közeljövőben nem keríthetünk sort.

- Az egyesület vagyona 2006. dec. 31-én 108.726,- ezer Ft, 2005. év végén 114.458,- ezer Ft volt.

e./ A bevételek és kiadások részleteit a belső ellenőr ezt megelőzően ismertette, a mérleg adatait az előző pont tartalmazta, az összehasonlító jelentés pedig a következő:

- A vállalkozási tevékenység bevétele az összes bevételhez viszonyítva 3%. Ez megfelel közhasznúsági besorolásunknak, ami 10%-os értéket enged meg.
- Záró egyenlegünk aránya az éves össz. bevételhez viszonyítva: 15,8%.
- Az összes éves bevételhez viszonyított hitelállományunk aránya a tavalyi 2,27 %-ról 0%-ra csökkent, azaz megszűnt.

A BSZ célszerű tevékenységei közül a közhasznúakat részesítette előnyben, a célok megvalósítását több száz önkéntes munkatárs segítette, ezzel tevékenységünk több ezer ember életére volt – hisszük – jelentős mértékben pozitív hatással.

A jelentést a Felügyelő bizottság és a Biblia Szövetség Tanácsa is tárgyalta. Az utóbbi elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek, az előbbi pedig döntéséről tájékoztatja majd Önöket.

Mindezek alapján az egyesület 2006. évi tevékenységét elfogadhatónak, és a közhasznúsági feltételeknek megfelelőnek értékelem.

(Elmondta dr. Mikolicz Gyula, a BSZ titkára 2007. május 1-jén, Budapest, a Biblia Szövetség közgyűlésén)

TÁJÉKOZTATÁS

Hálásan bontunk-fogadunk minden adomány érkezéséről hírt adó levelet, üzenetet, felajánlást – mindezt azzal a reménységgel, hogy azt alapokmányunkban lefektetett céljainkra, ezzel Isten dicsőségére használhatjuk majd fel. Nem csak törvényi kötelezettségünk, hanem meggyőződésünk is, hogy legalább a gazdálkodási év végén személyes levélben köszönjük meg támogatóinknak a Szövetség céljait szolgáló adományukat, tájékoztatva őket annak felhasználásáról.

A Biblia Szövetséget az elmúlt két évtizedben többen is támogatták olyan módon, hogy az – végrendelkezés alapján, vagy ajándék ingatlan értékesítésével – a hagyatékozó vagy ajándékozó testvérünk halála után realizálódott a Szövetségnél, így a végakarát vagy ajándékozó szándék teljesüléséről adományozóink nem szerezhettek ismereteket. Ezért a Szövetség Tanácsa úgy határozott, hogy a Biblia és Gyülekezet olvasói, közöttük is első soron a Biblia Szövetség tagjai felé teszünk jelentést az ilyen adomány felhasználásáról. Hálásan emlékezünk adományozóinkra, és köszönjük az Úrnak ezeket a támogatásokat is.

- Balog Józsefné / Őr; ingatlan ajándékozása (1996), értékesítése (1997), felhasználva az emelt szintű bibliaiskola indításához,
- Kádár Stefánia / Budapest; ingatlan ajándékozása (1992), értékesítése (2003), felhasználva építés alatt lévő ingatlan vásárlásához Pécelen (Felsősor u.), szolgálati személygépkocsi vásárlásához (bibliaiskolai igazgató részére), közműköltések kifizetésére,
- Tóth Géza / Szentendre; végrendelet alapján készpénz (2006-2007), felhasználva utazási költségekhez,
- Kitzing Józsefné / Dunakeszi; ingatlan ajándékozása (1992), értékesítése (2006), felhasználva személygépkocsi vásárlására az Ébredés Alapítvány munkájának támogatására, üzemeltetési költségek, munkabérek, annak adó- és járulékos terhei kifizetésére, konferenciák, csendeshetek (pl. állami otthonos lányok hete) költségeire,
- Nagy Eszter / Tiszaújváros,
 - a, készpénz ajándékozása (1999), felhasználása: az Ébredés Alapítvány kiadói tevékenységének megszervezése, elindítása, az Alapítványnál titkári státusz létesítése, személygépkocsi vásárlása az alapítványi munka támogatására, valamint kisbusz vásárlása a Biblia Szövetség munkájához,
 - b, készpénz végrendelet alapján (1999), jóváírás (2007), felhasználás alatt,
 - c, ingatlan ajándékozása (2006), értékesítése (2007), felhasználása nyári csendeshetek és konferenciák költségeihez, BSZ épület felújításához.

Adományozóink emlékezete legyen áldott, adományuk felhasználásán pedig áldás!

BSZ Tanácsa

*

A **BIBLIA SZÖVETSÉG TANÁCSA** a május elsejei közgyűlés után, új összetételben, szeptember 15-én ülésezett péceli székházunkban. A tanácsülés állandó résztvevője az Ellenőrző bizottság elnöke, a bibliaiskola igazgatója, s most rendkívüli meghívással jelen volt Bükkösi Miklós, az előző ciklus belső ellenőr/tanácsagja is. Hivatalos külföldi útja miatt nem jelent meg Szabó István tanácsag. A kezdő áhítatot dr. Makrai Tibor elnök tartotta, az ülést dr. Sípos Ete Álmos főtitkár vezette. A tanácsagok az első találkozást felhasznál-

ták a személyes ismerkedésre, tájékoztatást hallgattak meg a BSZ elmúlt időszaki eseményeiről, a gazdálkodás helyzetéről, áttekintették a következő esztendő lehetséges programját, megválasztották a belső ellenőrt, valamint tagfelvételtől döntöttek. ■

*

A **BIBLIA SZÖVETSÉG TANÁCSA** tagjai közül, titkos szavazással, egyhangúlag, Pintér Elemért választotta meg belső ellenőrnek. Munkájára a Szerkesztőség is áldást kíván! ■

*

A **TANÁCS DÖNTÖTT ARRÓL**, hogy a 2004. évihez hasonlóan a következő nyárra is megszervezi a Biblia Szövetség péceli székházában az észak-írországi Kellsből érkező – immár mondhatjuk – testvér-gyülekezet népes küldöttségének fogadását, akik fizikai munkával (is) segítik majd a Szövetséget. A döntés alapján fogadásuk szervezését elkezdjük, jelenleg az időpontok egyeztetése tart, a részletekről folyamatosan beszámolunk majd folyóiratunkban is. ■

*

2007. AUGUSZTUS 19-ÉN NYÍREGYHÁZÁN, a református gyülekezet vendégeiként tarthattuk nyári csendesnapunkat. Dr. Sípos Ete Álmos BSZ főtitkár és felesége, Sárrika; Sípos Kund Kötöny, a helyi gyülekezet esperes-lelkipásztora; Horváth Géza nagyvarsányi lelkipásztor és dr. Mikolicz Gyula BSZ titkár szolgáltak. A kedves és áldott együttléte a gyülekezet szerető gondoskodása tette még emlékezetesebbé. (Képriport a folyóiratban.) ■

*

A **BIBLIA SZÖVETSÉG EBBEN** az esztendőben is szolgáló csapatot szervezett a délvidéki Bánátba, ahol is a nagybecskereki református gyülekezet szervezett csendesnapot. Margit István a pénteki gyülekezeti bibliórán; Benedek Csilla, Molnár Sándor, Molnár Sándorné, dr. Mikolicz Gyula a szombati csendesnapon szolgált, a vasárnapi istentiszteleten Molnár Sándor lelkipásztorként prédikált. Ugyancsak ő hirdette az igét este, a közeli Itabe református gyülekezetében, ahol Benedek Csilla biznyságot tett, Latinovitsné Gizike, Latinovits Ágota és Benedek Csilla közös énekkel is szolgált. A szombati csendesnapra a délvidék gyülekezeteiből érkeztek a vendégek, akiket meleg szeretettel és finom ebéddel látott vendégül a helyi gyülekezet; vasárnap délutánra pedig pihentető kirándulást szerveztek számunkra a Bega-folyóhoz tartozó természetvédelmi területre, ahol a folyóirat címlap képe is készült. ■

*

A **FOLYÓIRATHOZ MELLÉKELTÜK** a Biblia Szövetség készpénzfizetési utalványát (csekk), amin a Biblia Szövetség munkáját támogathatják. Adományukat (ami átutalással – OTP 11742331-20002279 folyószámra – is eljuttatható) tisztelettel és hálásan köszöni a Biblia Szövetség. Minden adományt a következő év januárjában visszaigazolunk, akinek adóazonosító jelét vagy számát ismerjük, annak adóvisszaigénylési lehetőséghez hivatalos igazolást is kiállítunk.

A Kiadó kéri a kedves Olvasókat, hogy folyóiratot ezen az utalványon ne fizessenek elő! A 2008. évi folyóirat előfizetéséről a következő lapszámban adunk tájékoztatást. ■

*

Halottunk: ✚ **Kovács Elza** (1930) Győr

Kovács Elza is azok közé a szövetségi tagok közé tartozott, akiknek a misszió, az evangélium terjedése szívügye volt, amiért igen jelentős anyagi áldozatot is hozott. Megrendüléssel fogadtuk elköltözését. Az Úr adja vigasztalását a rokonok, testvérek, a gyülekezet és Szövetségünk tagjai számára! Emlékét megőrizzük.

*

MEGHÍVÓ

a Biblia Szövetség őszi, körzeti csendesnapjaira

– 2007. november 3-án 10 órakor

Miskolc, Ref. Egyházkerületi Székház

és

– 2007. november 10-én 10 órakor

Bp., pasaréti ref. templom (Torockó tér 1.)

* * *

Tervezett program:

ISTEN CÉLJA VELÜNK

1. Mennyei cél (Fil 3,14)

2. Földi cél

– Istent dicsőítő cselekedetek (1Kor 10,31)

– Isten dicsőségének szolgálata a gyülekezetben (Rm 12,4-15)

3. Isten útjai a világban (előadás)

4. Imádkozz Isten céljáért! (2Thes 3,1)

5. Erősítő biztatás (2Thes 3,3)

*

A Biblia Szövetség tagjait és minden más érdeklődőt is szeretettel várnak a rendezők, a vendéglátó gyülekezet és a BSz körzetek!

FONTOS KÉRDÉSEK

sorozatunk következő előadásai:

– nov. 11.: **Kihagytak könyveket a Biblia összeállítói?** (prof. Dr. Balla Péter)

– dec. 9.: **Kiket szabad megkeresztelni?** (Dr. Sípos Ete Álmos)

– 2008. jan. 13.: **Pszichologizált egyház leszünk?** (Alföldy-Boruss Dezső)

– febr. 10.: **Tabu az egyházban – a besúgók az áldozatok?** (prof. Dr. Szabó István)

Az előadás 17 órakor kezdődik a Bp., Nagyvárad téri ref. templomban (Üllői út 90.).

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

KERESZTYÉN KARÁCSONYI KÖNYVVÁSÁR

lesz 2007. december 7-én és 8-án,

ami pénteken 14 órától 19 óráig, szombaton 9 órától 16 óráig tart nyitva.

Helyszín: a Lónyay utcai Református Gimnázium (1092 Budapest, Kinizsi u. 1-7),

ami megközelíthető a 15-ös autó- vagy a 83-as trolibuszal.

Keresse az Ébredés Alapítvány kiadványait a vásáron!

Könyvek, hanghordozók, egyéb kiadványok akciós áron kaphatók.

A BIBLIA SZÖVETSÉG ELÉRHETŐSÉGEI:

székházunk címe: 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B;

telefon: (28) 452-334; fax: (28) 452-334/126; honlap: www.bibliaszov.hu

e-mail: bsz@bibliaszov.hu; mikolicz@bibliaszov.hu; mhorvath@bibliaszov.hu

imargit@bibliaszov.hu (ÉBA)

*

Az Ébredés Alapítvány könyvesboltjának nyitvatartási ideje:

kedd, csütörtök – 14-16 óra között

BIBLIAISKOLAI TANFOLYAMOK

(2007. II. félév)

– **ALAPFOKÚ** –

PÉCEL: IX. rész: dec. 14-16.

szervező: *Biblia Szövetség* – 2119 Pécel,

Kálvin tér 2/B,

tel.: 28/452-334; bsz@bibliaszov.hu

* * *

CEGLÉD-ÚJVÁROS:

II. rész: dec. 8-9.

szervező: *Tóth Irén* – 2700 Cegléd,

Petőfi u. 6.; tel.: 53/310-059; 20/486-3265

* * *

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY:

IX. rész: nov. 17-18.

szervező: *Nyíri Antalné* – 4220 Hajdúbö-

szörmény, Kálvin tér 19., tel.: 52/561-325

* * *

TISZAKESZI: II. rész: nov. 17-18.

szervező: *Tima László* – 3458 Tiszakeszi,

Községháza út 58.; tel.: 20/958-9822

* * *

– **SAKIRÁNYÚ** –

BP.-ÚJPEST:

Személyes evang. – nov. 3-4. ✦

Lelkigondozás – dec. 15-16.

szervező: *Lóránt Gábor* – 1041 Budapest,

Szt. István tér 24.; tel: 369-6222

* * *

DEBRECEN:

Lelkigondozás – dec. 1-2.

szervező: *Juhász Attiláné* – 4024 Debrecen,

Liszt F. u. 4. II/10., tel.: 52/311-754

* * *

NYÍREGYHÁZA:

Lelkigondozás – nov. 17-18.

szervező: *Gubányi Mihályné* – 4400 Nyh.,

Fazekas J. tér 7. V/45.; tel.: 20/456-0046

* * *

A tanfolyamra mindig a megnevezett szervezőnél kell jelentkezni. Pécelen bentlakást és teljes ellátást biztosítunk. A kihelyezett tanfolyamokra a résztvevők naponta bejárnak, és mindenki önellátó.

A 2006. évben SZJA 1%-ból

– a Biblia Szövetség 511.026,-Ft-ot kapott, amit székháza tető és villámhárító javítására, mosogatógép, konferencia-asztalok, előnyomtatott levélpapír és boríték, ifjúsági énekeskönyv vásárlására használt fel,

– az Országos Bibliaiskola Alapítvány 53.083,-Ft-ot kapott, amit az oktatás támogatására, mint közhasznú céljának megvalósítására fordított,

– az Ébredés Alapítvány 88.735,- Ft-ot kapott, amit a határon túli magyarok támogatását szolgáló könyvek, kiadványok vásárlására fordított.



A Biblia és Gyülekezet jelen száma
a Magyarországi Református
Egyház támogatásával
jelenik meg



Őszi családi nap
2007. szeptember 1.

*
gyülekezés (1),
felnőttek előadásán (2),
fiatalok az Ige körül (3-5),
a kicsik a könyvtár-
tudománnyal
ismerkednek (6),
kézművesek (7),
ebéd a kertben (8-9),
barátkozás (10-12),
BSZ Zoo-park (13)



Margit Julianna,
a BSZ-nél májustól alkalmazott
gondnok-háziasszony





Ágoston Géza Varga Róbert Sípós Ete Zoltán Weber István Molnár Sándor Zila Péter Margit István; Sípós Alpár Szabolcs Dr. Mikolicz Gyula Dr. Pauk János

Kéri Tamás; Dr. Viczián Miklós

Pintér Elemér; Alföldy-Boruss Dezső; Bükkösi Miklós; Dr. Makrai Tibor; Dr. Sípós Ete Álmos; Szabó László Dr. Nagy Péter Mihály



Az új összetételű BSZ Tanács első ülése (2007. 09. 15.) (1-7.)



**BSZ csendesnap a délvidéki Nagybecskerekén (2007. augusztus 25.):
bácsfeketehegyiek énekszolgálata (8.), résztvevők (9-11.)**



A **Biblia és Gyülekezet** című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Előfizetési díj 2007-ben: *belföldre:* 1.800,- Ft/év.; (1.500,- Ft/pld 10 pld. felett); *külföldre:* - európai országokba: 3.600,- Ft/év.;
 - *egyéb országokba:* 4.800,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 320,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címén
 Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: **Szabó László**

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Pf. 17. Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
 felelős szerkesztő: **Dr. Sípós Ete Álmos**; szerkesztő: **Dr. Mikolicz Gyula**; rovatok: **Cseri Kálmán, Sípós Ete Zoltán, Dr. Mikolicz Gyula, Margit István**;
 fotó: **Előd Erika, Latinovits Ágota; Margit István, Mikolicz Ákos, Dr. Viczián Miklós**; mellékletet szerkesztette: **Weber István**; tördelés: **Horváth Mária**;
 címlapkép: **Közös hajóban** (készült a délvidéki Bega-folyó holtágán, mint természetvédelmi területen, a nagybecskereki BSZ csendesnap szolgálóiról)

Nyomtatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Mázsa u. 3. – HU-ISSN 0866-2932

Folyóiratunk legközelebb 2007. Karácsony előtt jelenik meg. Lapzárta: 2007. nov. 5. (Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!)